

ANILARI MÜCADELEMİZE ÖNDER OLSUN

Necdet yoldaş; silahın yerde kalmayacak!

İsyan bayrağımız gibi doğuştun
Hergün en önde, ön safta
Vuruldu kaugada dağ gibi düştün
Zelzelen duyuldu dört bir tarafta.

Devrimci Yol'un yiğit militanı, DEV-GENÇ MYK üyesi ve Ankara DEV-GENÇ eski başkanı Necdet Erdoğan Bozkurt'u kaybettik. Necdet 20.12.1979 günü "Maras Katliamını Protesto Mitingi" hazırlık çalışmaları sırasında İskenderun'da gözaltına alındı. 26 Aralık'ta kaymakamlığa götürülerek işkence tezgahına yatırıldı. 31 Aralık'ta ise kaçarken vurulduğu iddia edilerek işkencede kalbinden vurularak katledildi. Katil polis olayı örtbas etmeye çalıştı ve ancak 2 gün sonra "kaçarken vurulduğu" gerekçesini uydurabildi.

Bugüne kadar emperyalizme ve faşizme karşı mücadelenin en ön saflarında yer alan Necdet yoldaş devrimci mücadeleye 1974'lerde başladı. Uzunca süre hapisanelerde yattı. Oportünizmin kurşunlarının hedefi oldu, yaralandı. Ama hiç bir zaman devrimci mücadeleden geri kalmadı. O bütün olaylarda davaya olan kesin bağlılığıyla devrimci bir öndere yakışan özellikler gösterdi. Korkunç enerji ve disipliniyle birçok devrimciye önderlik etti.

Necdet yoldaş: Acını kalbimize gömdük. Nizam öldürüldüğünde "kavgaya sonuna kadar" demektir. Unutmadık. Ve kavganın sonuna kadar birlikteyiz. Senin Allah'ını alıp bu soyulu kavgaya düştüğünden beri birlikteyiz ve birlikte olacağız.

Selam sana "usta". Yettiğirdiğin yüzlerce militandan selam sana.

Uğruna ölüme gittiğin emekçi halklarımızdan sana binlerce selam.

Senin müendelen üzerine ant içeriz ki; silahın yerde kalmayacak!

NECDET'İN ÖLDÜRÜLMESİ TÜM YURTTA PROTESTO EDİLDİ

3 Ocak günü halkın Necdet'in cenazesini almak üzere Devlet Hastanesine gelişini gören polis ve jandarma tüm yolları kesti. Gördüğü her kalabalığa saldıran polis ve jandarma 300'e yakın kişiyi gözaltına aldı. Tankların ve zırhlı karyerlerin desteğinde ileri bildiği her yeri işgal etmeye çalışan jandarma karşısında devrimciler mahallelere çekildiler.

Kaymakamlık cenaze töreni için yeniden şehir merkezine yürünmesini engellemek için cenazeyi kaçırarak gömdü. Bunun duyulması üzerine devrimciler ve halk Gültape mahallesinden yürüyüşe geçti. Kavşaklara barikatlar kurarak ilerleyen yürüyüş kolu Yıldırımtepe mahallesine, oradan da Esentepe'ye geçti. HK ve HB'nin de son anda katıldığı 1 000 kişilik kortej Esentepe'de devrim andı içtikten sonra Gültape'ye geri döndü. Jandarma ve polis ise tanklarla kanal üzerindeki köprüyü tutarak şehir merkezine inmesini engellemekten başka bir şey yapamadı. 1 saate yakın süren miting dağılmasından sonra polisin Gültape mahallesini aramak istemesi üzerine çıkan çatışmada polis yaralılarını sırtlayıp kaçmak zorunda kaldı. Bunun üzerine jandarma tanklarla saldırıya geçti. Tankların geçekondü aralarına sıkışması üzerine jandarma da piskürtüldü. 2 saat süren çatışma sonucu jandarma ve polis mahalleyi terketmek zorunda kaldı.

4 Ocak günü 8 ayı yerde yapılan korsan gösteride işkonciler lanetlendi.

İskenderun dışında da tüm yurttaki çöşitli gösterilerle Necdet'in katledilmesi protesto edildi.

AYDIN BAHCÉCI
(1957-...)

17 Ekim günü İstanbul'da Dev-Genç mabuzuyla bağlı toplarken pusuda yaralandı. 2 Ocak günü hastanede kurtarılmayarak öldü.

SEBAHATTİN
ÇAKMAK

Yiğit Tekel işçisi ve işyeri temsilcisi ÇAKMAK 21 Aralık'ta faşist katillerce pusuda öldürüldü. Arkadaşımızın öldürülmesi üzerine TEKEL işçileri direniş geçti.

HÜSEYİN KARAKAŞ
(1957-...)

24 Aralık direniş sırasında HÜ Hastanesinde bildiri dağıtırken polisçe gözaltına alındı. Gözaltında yapılan işkence sonucu Hüseyin'i 26 Aralık'ta kaybettik. İşkencede öldürülen arkadaşları için tüm HÜ personeli boykot, iş bırakma ve direnişler yaptı. Sıkıyönetimin tüm baskıları direnişleri kıramadı.

MUAMMER TOSUN

SİYO-DER başkanı devrimci kardeşimizi 19 Aralık'ta geçirdiği başarısız kalp ameliyatı sonucu kaybettik. Cenazesi SİYO önünde ve Artvin-Devirmir Kent'te düzenlenen anti-faşist gösterilerle kaldırıldı.

SELÇUK TAN

Ankara'da 24 Aralık direniş sırasında Atatürk Lisesi önünde faşist polislerin açtığı yayılım ateşle alçakça katledildi. Polis Selçuk'un İncirli Lisesinde çıkan çatışmada öldüğünü ileri sürerek alçak katliamı gizlemeye çalıştı.

AYHAN SÖZBİLİR
(1957-...)

Adana Havuzlubahçe K. Der Yönetim Kurulu üyesi ve Eğitim Enstitüsü öğrencisi kardeşimiz 23 Aralık günü Şehitduran Mahallesine saldıran faşist katillerce katledildi.

ABDİN KAVURMACI

(1950-...)

Devrimci Öğretmen Abdin

yoldaş 28 Aralık sabaha karşı Karacasu'nun Dikmen köyünde evini basan faşist katillerce kahpece öldürüldü. Cenazesi halk ve devrimcilerin katılımıyla, faşizm lanetlenerek kaldırıldı.

SATILMIŞ SAĞLAM
(1949-...)

Ankara Yükseltepe'de 10 Ocak günü faşist katillerce evinin önünde alçakça öldürüldü.

M. EMİN KEÇECİ
(1952-...)

24 Kasım günü Kılıç'te faşistlerce bir lokantaya ateş açılması sonucu öldü.

MUAMMER KELEŞ
(1957-...)

Tekel işçisi Muammer, faşist katillerce alçakça öldürüldü.

NAZİK ÜNVER
(1963-...)

Nazik Ünver'i Aralık ayında Ankara Gülveren'de kaybettik.

ZALİHA ÇAKIR

Bulanık'ta 16 Ekim akşamüstü evine giderken faşist katillerce pusuda katledildi. Cenazesi yüzlerce kişinin katılımıyla kaldırıldı.

YÜKSEL ŞENYURT
(1963-...)

İstanbul'da Prof. Tütengil'in cenaze töreninde sıkıyönetim güçlerince halka açılan ateşle öldü. Cenazesi Pülümür'un Başkalecik köyünde düzenlenen törenle kaldırıldı.

ÇETİN GÜLVER

(1960-...)

18 Aralık akşamı Keşan'da polislerce arkadan açılan yayılım ateşle kahpece vurularak öldü.

MUHTIRA-BASKI YASALARI- AMERİKAN ÜSLERİ VE DEVİRİMCİ MÜCADELE

İçinde Türkiye'nin de bulunduğu bir kısım Ortadoğu ülkesindeki iç-politik gelişmeler ve mücadeleler giderek artan bir şekilde, bütün bölgedeki gelişmelerle daha iç-içe bir şekilde ele alınması gereken bir konuma girmektedir.

İran devriminin -sıkça işaret edildiği gibi- ABD'nin Ortadoğu'daki egemenlik sistemini köklerinden sarmasından sonra, bölgedeki gelişmeler birdenbire hızlı bir tırmanış göstermeye başlamıştır. İran'daki son olaylar, elçilik baskını, bir ABD müdahalesi ihtimali konuları dünyayı meşgul etmekteyken, "Afganistan olayı" patlamıştır. Bölgedeki kendi egemenlik alanlarını koruma tedbirleri peşindeki ABD'nin -uzunca bir süredir Sovyetler'le "iyi ilişkiler" içindeki- Afganistan'daki girişimleri karşısında Sovyetler'in Afganistan'ı (işleri bitince perî çekilmek üzere) işgal etmesi, Ortadoğu'daki dengelerin hangi kritik noktaya ulaştığının bir kesin göstergesi olarak görülmelidir.

Öte yandan, ABD emperyalizminin hakimiyeti altındaki bir ülke olan Türkiye'de (Ortadoğu'daki gelişmelere işaret ederek savaş hazırlığından sözeden bir muhtiranın gürlütü-patirtisi arasında) Türk-Amerikan Savunma İşbirliği anlaşması, kapı göz arasında halledilivermiştir. Türkiye'ye karşı uzunca süredir uygulanan "askeri ambargo"nun da fiili olarak tamamen sona erdiği, "askeri yardım"ların başladığı ifade edilmektedir. Komutanların Demirel'e verdiği ikinci mektupta sözü edilen askeri malzeme ve yedek parça ihtiyaçlarının süratle karşılanacağı bildirilmiştir. Bütün bunlar, ebedette ki bir yandan ABD'nin kendi egemenliği altındaki ülkelerdeki konumunu güçlendirme ihtiyacının bir sonucu (ya da kanıtı) olduğu gibi, aynı zamanda ABD emperyalizminin Ortadoğu'daki muhtemel gelişmeler karşısında Türkiye'ye ne gibi bir rol atacağını de tartışması bir açıklıkla ortaya koymaktadır.

Devrimci Yol'da, önden beri ABD'nin Türkiye'ye arzettığı bu rolün, en iyi bir şekilde ancak bir Amerikancı-açık faşist diktatörlük tarafından yerine getirilebileceğine defalarca işaret edilmiş, Ortadoğu birimliliği içindeki gelişmeler hususunda, ABD'nin Türkiye'deki politik gelişmelere bu yönde müdahalelere başvurmasının kaçınılmaz bir şey olduğuna değinilmiştir.

25 Mayıs 1979 tarihinde çıkan Devrimci Yol'da, bu konuda şunlar yazıldı:

"Komrya bu, (Türkiye-ABD ilişkileri) açısından yaklaşmışında, hemen görülebilen şey, ABD'nin bölgedeki egemenlik ilişkileri koruyup sürdürmek için uygulayacağı politikalarının yürütülüşünde Türkiye'ye daha çok "gereklimese" duyacağıdır. Ortadoğu'daki mücadeleler derinleştikçe ve ABD'nin açmazları derinleştikçe Türkiye'nin devlet politikası olarak daha doğrudan bir tarzda ABD politikalarına araçlık etmesi, ABD açısından daha çok gerekli hale gelebilecektir... ABD emperyalizminin Ortadoğu politikalarının Türkiye'nin kendisine doğrudan ve açıktan bir tavır izlemesine gereklimese duyduğu aradan itibaren ABD'nin Türkiye'de, bu iş için en elverişli bir çözümlen olan askeri bir faşist diktatörlük oluşturmasına yönelmesi herhalde ihtimal dışı bir gelişme sayılmamalıdır... Faşizmin açık-gizli, resmi-sımsal, tüm güçleri (ile) Türkiye'nin geleneksel-erami Amerikancı politikalarından yana açık tavır koymuşlardır. (Devrimci Yol 5. 23, s. 8, "Ortadoğu'da ABD politikaları" başlıklı yazı).

Daha ilk andan itibaren muhtıra ile, hiç değilse kısa vadede bir askeri idareye geçilmesinin amaçlanmadığı ortada ki, bu, ilk anda yaratılan gürlütü-patirtisi ile istenilen etki ve sonuçlar elde edildikten sonraki "demokratikleştirme operasyonları" (1) ile iyice açığa çıkarılmalıdır. "kendisine bağlı olan komutanları çağırarak" derinleştirdi (1) ve ordunun savaşa hazırlanmasından sorumlu bir başbakan olarak, TV'de son derece "demokratik bir manzara" canlandırdı (1) Oyunun birinci perdesi de böylece tamamlandı ve muhtıra patirtisinin yerini bu kez "savaş tamamları" almaya başladı. Bu yazının yazıldığı aralarda da, bazı çevrelerden özellikle bir savaş hazırlığı havası estirilmeye çalışıldığı görülmektedir. Bu tartışmaların önümüzdeki günlerde de sürdürüleceği anlaşılmaktadır.

Olay biten olayların tozu-dumanı arasında görülebilen şey şudur, Egemen sınıfların politik plandaki açmazları, içerde ve dışardaki gelişmeler karşısında iyice derinleşmektedir. Kuşkusuz ki gelişmelerin, egemen sınıfların ve emperyalizmin çıkarları açısından inceden inceye hesaplanmış (ve sonu mutlaka bir askeri diktatörlükle sonuçlanacak) bir

plan dahilinde cereyan etmekte olduğunu düşünmek saçmalaktır. Zaten gelişmeler öylesine derin ve kökten altüst oluşlarla doludur ki hiç bir "tarihi'nin gücü, bu gelişmeleri bir plana uydurmaya yetmez.

Ama emperyalizmin ve egemen sınıfların genel çıkarları açısından bakıldığında, onların önlerindeki seçeneklerin gitlikçe daralığı da bir gerçektir. Ecevit allyle bir "CHP-AP" koalisyonu önü sürülürken, bugün için gerçekleştirme yanı görülmese bile, "sondan bir önce" hayırlıbilecekleri bir seçenek için, bir açık kapı oluşturulmaya çalışılmaktadır.

Muhtiranın tartışma konusu edilen birçok yanı vardır. Ama bir de hiç tartışma konusu edilmeyen (tartışmasız) bir başka yöndü daha vardır ki, bu, onun *emekçi halklarımızı karşı olan muhtevasına* aittir.

Egemen sınıfların açmazları derinleştikçe saklı-ganlaymaları olağandır. Nitekim "beri operasyonlarla idareetimin görevlerini başarıyla tamamlayarak ordunun asıl görevine dönmesi gereği" ifade edilirken, Devrimci Hareketin asıl hedef olarak belirlendiği görmezden gelinmemelidir. Ve her türlü tertip ve saldırıya karşı hazır olunmalıdır.

Emekçi halklarımızın en ağır koşullar altında yaşadığı ve "Ana Muhalefet Partisi" başkanı Ecevit'in, hükümete karşı muhalofet yürütmediklerini açıkça söylediği ve de baskı yasaları ile, Amerika'ya kölelik anlaşmalarını desteklediği bir ortamda, Devrimcilerle düşen görevler ortadadır. En geniş halk kesimlerinin muhalofetini güçlü bir direniş hareketinin etrafında birleştirecek bir mücadelelerinin bütün yurt çapında yaygınlaştırılmasının koşulları vardır. Ücretleri kısıtlanmak (hatta dondurulmak) istenecek, her türlü örgütlenme ve mücadele hakları ellerinden alınacak, sürgünlere-kıyımlara uğrıtılacak milyonlarca emekçinin devrimci mücadeleleri ile her fabrika, her okul, her işyeri oligarşinin her türlü saldırısını puskürtbilecek birer direniş kalei haline dönüştürülecektir.

DEVİRİMCİ YOL

Yeni MC'ye karşı direniş kampanyası güçlenerek sürüyor !

Yeni MC kurulmasıyla birlikte emekçi halklarımız arasında derinleşen bir terör kampanyası uygulanmaya başlandı. "Anarşiyi önleme" adı altında kamuoyuna sunulan "tedbirler paketi"ni" açılmasıyla birlikte Yeni MC'nin emekçi halklarımızı açlık ve sulumdan başka bir şey getirmeyeceği bütün açıklığı ile ortaya çıktı. Devletin tüm kurumlarını birleştirilme çabaları son süratle uygulanmaya başlandı. Binlerce illeri memur ipten aldı, sürgün edildi. Faşist MHP'ler tekiner su bağlarına tuttu! Sıkıyönetiminin baskı ve terörü şabıllığına arttı. Her gün, yekad halklarımız oturdığı gerekenden mahalleleri kapatılarak, dışık dışık aramız içinde sol yayın bulunduranlar hapise alındı. Devrimci gençler öldükten itibaren tezgahlarında, karakollarında öldürülmeye başlandı.

"Yangın var, yangını söndürüştün" diye içe bağlayan Demirel yangını sual söndürceğini ortaya koydu.

Yeni MC'nin kurulmasıyla birlikte bu hükümetin emekçi halklarımızı baskı ve zulümünden başka bir şey getirmeyeceğini terör eden Devrimci Hareketimiz, Yeni MC'ye karşı Direniş Kampanyası başlattı. Ülkesin dört bir yanında işçiler, öğretmenler, memurlar, gençler Yeni MC'nin faşist baskılarına karşı koymaya, örgütlenmeye başladılar. Okullar, fabrikalar, işyerleri, meydanlar Yeni MC'ye, faşizme, sıkıyönetime karşı mücadele sloganlarıyla inledi. Milyonlarca bildiri, özel saya dağıtılarak, binlerce gösteri, toplantı düzenlenerek Yeni MC'ne faşist yekad açığı çıkarıldı. Tüm halk güçlerinin birliği sağlanarak yeni MC'ni devrimci merkezi olarak ortadan kaldırdık.

23-24 Aralık'ta düzenlenen MARAŞ DİRENİŞİ, hükümetle, sıkıyönetimle sızıtına bir pamuk gibi patladı. Aygı kalınan milyonlarca işçi, köylü, öğretmen, memur ve genç faşizme karşı yeni bir direniş destanı yazdı.

Maraş direnişinde sıkıyönetimin, hükümetin baskı ve terörü, onbinlerce kişinin gözaltına alınması, oligarşinin tankı, panzeri, topu, tüfeği direniş mücadelemizi engellemeyemedi.

Halkın sınıfların baskıya geri tepti. Şimdi direniş yine faşizme karşı mücadele sloganlarıyla inliyor. Açığa alınan öğretmenleri desteklemek için binlerce öğrenci, öğrenci vokal yeni direniş destanları yazıyor. Heran her gün, birçok okulda boykotlar, işgaller yapıyor. Açığa alınan, tutulmuş öğretmenlerin tahsis görevi alınması için direnişiyor. İlkokul tahsilatı bile alınmada panzerleriyle mücadelede atılıyor.

Memurlar işyerlerinde örgütlenerek faşist baskılara göğüs geriyor. Kıyama, sığıtına, işten alınmaya karşı direniyor. İşyerlerini faşistleştirme çabaları boşa çıkartılıyor.

*Binlerce işçi ücretlerin dondurulmasına,

iştan atılmaları karşı, toplu sözleşmelerde ekonomik haklarını korumak için mücadelede atılıyor.

Emekçi halkımızın direniş karşısında çaresiz kalan sıkıyönetim ve Yeni MC çaresizliğin okulları, işyerlerini kapatmakta buluyor. Yeni baskı yasaları getiriliyor. Demokratik kitle örgütleri kapatılıyor. Zaten kapatılan demokratik haklarımızı toptan boğazlanmaya çalışıyor. Bütün bu baskı ve terör emekçi halkımızın direnişini engelleyemeyecektir. Yeni MC'ye karşı direniş kampanyası Yeni MC'ni faşist saldırılarını puskürtacaktır.

Evvel ülkemizde yangın vardır! Yalnız yekad emperyalizmin ve hakim sınıfların korkmuş ve çinimsiz düzenidir. Bu yangının kütleri arasından yeni bir toplum çıkartılmakta, emekçi halkımızın kendi kollarıyla kumsağı toplumun müdeleri yangın sızıtı arasından duyulmaktadır.

YAŞASIN ŞANLI MARAŞ DİRENİŞİMİZ

Maraş katliamı, 1. yılında gerçekleştirilen protesto eylemleriyle şanlı bir direniş eylemine dönüştü. 23-24 Aralık tarihlerinde bütün Türkiye çapında milyonlarca kişinin katıldığı protesto eylemleriyle faşizm bütün cinayet ve katliamlarıyla bir kere daha lanetlenirken, bundan bir sene önce Maraş'ta faşistler tarafından katledilen kardeşlerimiz de bir kere daha sevgiyle anıldı.

Maraş katliamını protesto eylemlerine milyonlarca kişi katıldı. Devrimci Yol'un genel direniş çağrısı 23-24 Aralık günlerinde izlnli-izlnsiz sayısız miting-yürüyüş-boykot-gösteri-forum ve toplantılarla yankılandı. İşyerlerinde işbirakma eylemleri yapıldı. Öğrenciler-öğretmenler boykotlar düzenledi. İşçiler-memurlar işbirakma, iş yavaşlatma eylemleri yaptılar, forumlar-toplantılar ve saygı duruşları düzenlediler. Kadın-erkek, yaşlı-genç, geniş halk topluluklarının katıldığı toplantı ve gösterilerde, Maraş katliamını tertipleyen faşistlere karşı halkımızın yüreğini dolduran kin ve nefret, faşizme karşı korku bilmez - engel tanımayan bir mücadele azmine dönüştürüldü.

Polis-sıkıyönetim kuvvetlerinin saldırıları protesto eylemlerini önleyemedi. Tersine ülkenin geniş bölgelerini işgal görüntüsüne büründüren, yer yer tankların zırhlı birliklerin katıldığı saldırılar direniş mücadelelerinin boyutlarını bir kat daha yükseltti. Ve bir kez daha kanıtlandı ki, baştan sona kadar haklı bir temel üzerinde yükselen halkın devrim mücadelesi karşısında oligarşinin tankları topları bile çaresiz kalmaktadır.

Öte yandan bütün revizyonistler, TKP'çiler, TİP'çiler, İTKP'çiler her zaman olduğu gibi yine oligarşinin kuyruğuna takıldılar. Sözde ilerici-demokrat geçinen bazı çevrelerle beraber direniş önlemeye, gücünü kırmaya, mücadele alanlarını daraltmaya çalıştılar. Bunu başaramayınca da, faşistlerin yüreğine korku salan devrimci eylemleri karalamaya, "sırası değildi, hükümete koz verildi" gibi aptalca gerekçelerle olumsuzlamaya çalıştılar.

Karşı Devrim Güçlerinin, revizyonistlerin ve her türlü hainin bütün çabalarına rağmen Maraş katliamının birinci yılında bütün halk güçlerinin katılımıyla gerçekleştirilen şanlı direniş eylemleri şimdi faşizmin karşısına korkulu bir kale gibi dikilmiştir. Protesto ve direniş eylemleri sırasında bütün faşist köpekler, küçük çocukların, savunmasız insanların katilleri yüreklerinde direniş eylemlerinin korkusuyla kaçacak delik aradılar. Gördüler ki, bundan sonra da meydan kendilerine asla boş bırakılmayacak. Yaptıkları hainlikler yanlarına kar kalmayacak. Döktükleri kan asla yerde kalmayacak...

Selam olsun Maraş katliamının birinci yılını şanlı bir direniş mücadelesine dönüştüren tüm halkımıza...

Selam olsun, yiğit işçilerimize, öğretmenlerimize, memurlarımıza, analarımıza, bacılarımıza...

Ve selam olsun, oligarşinin tankına, topuna karşı boyun eğmeden yiğitçe çarpışan 15-16 yaşlarındaki dev yürekli gençlerimize...

DEVRİMCI YOL

MARAŞ'I UNUTMAYINIZ UNUTTUK

Maraş katliamı tüm yurttaki şanlı direniş eylemleriyle protesto edildi. Direnişlere 500 000 öğrenci, 30 000'i aşkın öğretmen, yüzbinlerce işçi, köylü, esnaf, binlerce memur, teknik eleman katıldı, faşizme karşı direniş sloganları yurdun dört bir yanında haykırıldı.

24 Aralık'ta birçok yerde esnaflar kepenk indirdi, şoförler kontak kapattı; izlnli, izlnsiz gece-gündüz yüzlerce miting, yürüyüş ve gösteriler yapıldı.

Bu şanlı direniş eylemlerinin bir kısmı gazetelerde yansdı. Kağıt ve baskı imkanlarının çok kısıtlı olması nedeniyle bu direniş eylemlerinin bir kısmını kısa notlar şeklinde yazmakla yetiniyoruz.

* ADANA - SUMERBANK, PAKTAŞ, TEKSA, MENSA, ÇUKOBİRLİK'te devrimci işçiler önderliğinde şalterler indirilerek direnişler yapıldı.

* Orta dereceli okullarda öğretmenlerin % 80'i direnişlere katılırken, Ziraat Donatım Kurumu, Belediye, Doğumevi memurları da yaptıkları forumlarla Maraş katliamını protesto edip, iş bıraktılar. Yüksek okul ve liselerde öğrenciler boykot ve forumlarla direniş katıldılar.

23 Aralık günü jandarma desteğiyle Şehit Duran Mahallesi'ne gelen faşistler yaklaşık 1 000 kişilik halk topluluğundan meydan sopası yerken, jandarma araçlarına bindirilerek kaçırıldılar. Bu arada 15 faşistin sığındığı bir ev halk tarafından kuşatıldı. Güvenlik kuvvetlerinin evi aramak zorunda kalması sonucu silahları ile birlikte faşistler yakalandı. Bu arada halkla faşistler arasında çıkan çatışmalarda 4 faşist yaralandı.

24 Aralık günü bütün mahallelerde gösteri ve yürüyüşler yapıldı. 25 Aralık'ta gözaltına alınan öğretmenler için protesto gösterileri okullarda ve mahallelerde sürdü. Sayıları 1 000'i bulan kalabalıklar iki ayrı gösteriyle sıkıyönetim güçlerinin engelleme çabalarına rağmen 2'şer km'lik yürüyüşlerle protesto eylemleri düzenlediler.

* GAZİANTEP-24 Aralık'ta çeşitli direniş eylemleri gerçekleştirildi. Birlik yolu ve ilerlemeci öğretmenlerin boy-

kot kurucu tavırlarına rağmen öğretmenlerin boykotu başarıyla sürdürüldü.

* SAMSUN - Liselerde KSD'nin ohumsuzluklarına rağmen boykotlar, forumlar, direnişler şehirde çeşitli gösteriler düzenlendi. Memurlar bazı dairelerde ve hastanelerde iş bırakma ve yavaşlatma eylemleri yaptılar.

* ESKİŞEHİR - 23 Aralık'ta miting izni verilmemesi üzerine Bozöyük'te Bursa karayolu trafiğe kesilerek pankartlar asıldı ve sloganlar atıldı. Maraş katliamını protesto eylemlerine çok sayıda öğretmen, yüksek okul ve lise öğrencisi katıldı. Forumlar, boykotlar şehirde 4 ayrı yerde HK, Dev-Sol taraftarlarının katıldığı kalabalık kitle gösterileriyle faşist katliamlar lanetlendi.

* ZONGULDAK - Başarılı mitingten sonra 24 Aralık'ta Devrimci Yol'un bir günlük direniş çağrısı uyarınca, başta ZDMM Akademisinin öğrencileri olmak üzere Uzun Mehmet Lisesi ve diğer liselerde forum ve boykotlar, bazı devlet dairelerinde saygı duruşu ve iş yavaşlatma eylemleri düzenlendi. Akşam lisesi öğrencilerinin şehirdeki gösterileriyle protesto eylemleri sürdü.

* Bu eylemlerde önce HK ve KSD'nin katılacağı belirlenmişken HK miting katılmaktan vazgeçti. KSD taraftarları ise miting katıldılar.

* RİZE'de 23 Aralık'ta miting düzenlendi. Ertesi gün okullarda forum ve boykotlarla direniş sürdürüldü.

* KARS - 24 Aralık'ta memuru, esnafı, öğrencisi, öğretmeni, tüm halkıyla KARS Maraş katliamını protesto direnişine katıldı.

* Ardahan, Hanak, Göle, Posof, Kağızman ve Aralık'ta 1 günlük boykot eylemleri yapıldı.

* Arpaçay ve Susuz'da esnaf kepenk indirerek, şoförler kontak kapatarak direnişlere katıldılar.

* ANKARA - İncirli'de esnaf ve kahvehaneler katliamı protesto amacıyla işyerlerini açmadılar. İncirli Lisesi öğrencileri sabahtan okulda direnişe başladılar. Okulu saran jandarma ve polislerle çatışmalar çıktı, iki öğrenci yaralandı. Halkın çocuklarına yardım için toplandığı görüldü. Jandarma ile halk çatıştı. Üç kişi yaralandı. Güvenlik kuvvetlerinin götürmeye kalktığı kadınları halk zorla ellerinden aldı. Gece dört ayrı yerde düzenlenen korsan gösterilerle eylemler sürdürüldü.

* Tuzluca'da tüm halk çeşitli protesto eylemleriyle direniş katıldı.

* YENİDOĞAN, ALTINDAĞ - Sabah saat 6.30'dan itibaren yollara barikatlar kuruldu. Esnaf ve şoförler işe çıkmadı, dükkan açmadı. Sabah 7.30'dan itibaren korsan gösteriler düzenlendi, toplantılar yapıldı. Tüm okullarda öğretmen ve öğrenciler boykot yaptılar. Halkın çocuklarına sahip çıkıp oligarşinin saldırılarına karşı koymasına üzerine saatlerce süren bir direniş başladı. İlerleyen saatlerde polisler kaçacak delik aramaya başladılar. Bu arada Çiğcin Karakolunun halk tarafından tahrip edildiği öğrenildi. Polisler bir panzeri, askerlerde iki tankı terkedip kaçtılar. Akşam doğru tankını, panzerini bırakıp kaçan güvenlik kuv-

vetleri ortalıkta gözükmezken devrimcilerin panzer üzerinde konuşmalar yaptıkları, Maraş katliamını lanetledikleri görüldü.

* DEV-GENÇ önderliğinde tüm okullarda boykotlar, forumlar, direnişler gerçekleştirildi. Ankara'nın çeşitli merkezi semtlerinde çok kalabalık korsan gösterilerle Maraş katliamı protesto edildi.

* İşyerlerinde, devlet dairelerinde memurlar, mühendisler, öğretmenler iş bırakarak, yavaşlatarak, forumlarla direnişe geçtiler. Polis ve jandarma birçok devlet dairesini basarak yüzlerce memur, mühendis gözaltına aldı.

* MADEN İŞÇİLERİ - Binlerce kömür, demir, antıman, boraks işçisi "hayatı yaratan biziz eğer biz istersek tüm hayat durur" diyerek direnişe geçtiler. 24 Aralık günü maden ocaklarından maden çıkmadı. ÇELTEK'ten, TURHAL'dan, AŞKALE'den, DİVRİĞİ'den, BİGADİÇ'ten... Binlerce maden işçisinin faşizme karşı gür sesi duyuldu. Maraş katliamını unutmamak hesabını biz soracağız, Yeni MC'ye hayır, Faşizme karşı direnişim, sloganları yükseldi.

* HAVZA-SULUOVA- ÇELTEK - 24 Aralık'ta Havza'da, Suluova'da, Vezirköprü'de ve Gümüşhacıköy'de öğretmen ve öğrenciler boykot yaptılar. Yeni Çeltek Kömür işletmesinde işçilerin tümü bir gün iş bıraktı. Suluova Şeker Fabrikası ve Yaba İşçileri ile Vezirköprü'deki Devlet Entegre Kereste fabrikasındaki işçiler üretimi durdurdu. Turhal Antıman işletmesinde 8 saat iş bıraktı. Merzifon ve Turhal'da öğretmen ve öğrenciler bir günlük boykot yaptılar.

* GİRESUN - Fiskobirlik, Süt fabrikası işçileri bir günlük

23 Aralık ZONGULDAK mitingi

HAVZA-Katliam çeşitli gösterilerle lanetlendi.

İZMİR'de gece Jüzenlenen korsan mitinglerden biri.

FATSA'da tüm esnaf kepenk indirdi, kontak kapattı.

23 Aralık İZMİR mitingi

23 Aralık MUĞLA mitingi.

UNUTMAYACAĞIZ,

UNUTMAYACAĞIZ!

direnislerden notlar

iş bırakılar. Bazı mahallelerde esnaf ve zanaatkarlar, şoförler direnişe katıldılar.

• İZMİR - 22 Aralık Cuma gecesi Maraş katliamını yaşayanların oturduğu Maraş Mahallesi'nde tüm mahalle halkının katıldığı bir toplantı düzenlendi. Geç saatlere kadar süren toplantı devrim andının iclmesiyle sona erdi.

• 24 Aralık'ta Tarih'in tüm işletmelerinde şalterler indi, üretim durdu. Düzenlenen toplantılarda Maraş katliamı protesto edildi. 30'dan fazla lisede, 2 ortaokulda ve bütün yüksek okullarda boykota gidildi, gösteriler düzenlendi.

• EGE'de 23 Aralık'ta İzmir, Uşak, Manisa, Denizli ve Muğla'da miting düzenlendi. 24 Aralık'ta tüm Ege'de boykotlar, gösteriler, korsan yürüyüşler düzenlendi. Ödemiş Tekstil işçileri bir gün iş bıraktı.

• KIRŞEHİR - Maraş katliamının yıldönümünde Türkiye'nin de Kırşehir'e gelmesiyle faşistler terör estirmeye kalkışılar. Valinin ve polislin de desteklediği saldırgan faşistler mahallelerden kovalanırken onlara yardıma gelen polis arabaları tahrip edildi, parçalandı. 24 Aralık günü bizzat okullara gelerek öğretmen ve öğrencileri tehdite kalkışan vali sonunda kaçmak zorunda kaldı.

• İZMİR - Polislin bütün engellemelerine rağmen 23 Aralık'ta miting gerçekleştirildi. Miting sonrası polis saldırısı sonucu çatışma çıktı. Boykot, forumlar ve çeşitli direniş eylemleri sürdürüldü.

• BURSA - 24 Aralık günü İzmir ve İstanbul karayolları kesilerek trafik durduruldu. Çeşitli direniş eylemlerine yer yer esnaf ve zanaatkarlar da katıldı.

• TRAZIION'da okullarda forum ve boykotlar, şehirde bir korsan gösteri, KTÜ'de KSD ve HK ile birlikte düzenlenen toplantılarla Maraş katliamı protesto edildi.

• EDİRNE - Orta dereceli okullarda forum ve boykotlarla, yapılan bir izinsiz gösteriyle ve memurların işyerlerinde düzenledikleri toplantılarla Maraş katliamı protesto edildi.

• ANTALYA - 22 Aralık'ta miting düzenlendi. 24 Aralık'ta tüm okullarda forum ve boykotlar yapıldı. Şehirde ve mahallelerde izinsiz yürüyüşler sırasında barikatlar kuruldu, polisle çatışmalar çıktı. Doku işçileri 3.5 saatlik direnişe geçtiler. Düzenlenen çeşitli eylemlerle KSD'nin şaşkın bakışları arasında faşistlerin yüreğine korku salındı.

• İSTANBUL - 24 Aralık Maraş katliamı onlarca korsan gösteri, yürüyüş, forum ve boykotlarla yaygın ve etkili bir şekilde protesto edildi. Üniversite ve liselerde boykotlar gerçekleştirildi. Binlerce öğrenci faşizmi lanetledi.

İstanbul'da yüzlerce memur-teknik eleman iş bırakma ve yavaşlatma eylemleriyle direnişe katıldı.

Başta Tekel işçileri olmak üzere binlerce işçi iş bırakarak, direnişe geçerek Maraş katliamını protesto etti.

Mahallelerde, gecekondu semtlerinde, halkın, işçilerin katıldığı yüzlerce gösteri düzenlendi. Anti-faşist sloganlar her yeri inletti. Direnişe müdahale etmek isteyen güvenlik güçleri başarısız olamadılar.

• HACİBEKTAŞ - Maraş katliamı, düzenlenen mitinglerle protesto edildi. HK taraftarları Yeni MC ve sıkıyönetimi protesto eden somut sloganlarıyla mitingde katıldılar.

• KARS'ta direnişden önce sıkıyönetim çevrilerinin bütün işyerlerini teker teker dolayarak direnişe katılımı için tehdit etmesine rağmen, 24 Aralık günü Kara'ta hayat tümüyle durdu. Kimse işe gitmedi, dükkanlar açılmadı, motorlar çalışmadı. Polis ve jandarmalar boş sokaklarda koşuşup duruyorlardı. Bütün esnafın direnişe katılımı "Paşa"yı çok kızdırmıştı. Teker teker evleri dolayarak tehditle dükkanları açtırmaya çalıştılar ama başaramadılar. Kimi yerde "Paşa'nın esnafı ağız dalaşına girdiği de görülüyordu. ÇİP'li belediye başkanı ise direnişe katıldığı için 4 firmayı kapattı!

• ANTALYA-Kumluca'da faşistlerin 24 Aralık akşamı halka "size banka kredisi sağlayacağız" diye bir kağıt imzalatmaya çalıştıkları görüldü. Sonradan, bunun aslında Kumluca'daki direnişe tümüyle katılan öğretmenleri şikayet dilekçesi okuduğu anlaşıldı. Faşistlerin bu sahtekarlığı açığa çıktıktan sonra, 2 faşistin evi halk tarafından tahrip edildi.

• ANKARA-Tuzluca'yı Lisesinde direniş sürüyordu. Etrafta karışıklıkların sürdüğü bir sırada, çevrede görevli jandarmalardan bazılarının liseye girdikleri görüldü. Biraz sonra, jandarmalar bir sınıfta öğrencilerle beraber devrimci marşlar söylüyorlardı...

• Tuzluca'yı'da lise direnişini dışardan destekleyen 2.500 kişilik halk topluluğunu jandarma dağıtmaya çalışıyordu. Jandarmalar kadınları dipçiklerken 2 jandarmanın "bunker bizim anamız" diyerek ortaya atıldıkları görüldü. Halka saldıran jandarmalarla kıyasıya dövüşmeye başladılar. Sonuçta görevli teğmen jandarmaların hepsini toplayarak alıp gitmek zorunda kaldı.

• ADANA-Paktaş işyerindeki direniş kurtak için patron

2 gün kapatma kararı almıştı. Paktaş işçileri bu karara uymayarak işyerini kapattırmadılar. Direniş günü, işyerine gelen Tekstil Sendikasının ilerleme yöneticileri direniş kurtak için epey çabaladılar ama, işçilerden gereken derisi alarak defolup gittiler.

• MUĞLA - 23 Aralık Muğla Mitinginin en göze çarpan yanı görevlilerin disiplini idi. Bu disiplin hayran olupta TÖB-DER'li olmadıkları halde 24 Aralık direnişine katılan öğretmenler oklu.

• MİLAS'ta 24 Aralık direnişinden sonra öğretmenlerin açığa alınması üzerine direniş eylemleri tüm Milas halkının katılımıyla devam etti. Sonunda öğretmenler tekrar görevlerine iade edildiler.

• MALATYA'da çok geniş güvenlik önlemleri sökmeydi. Okullarda her sınıfta 3 jandarma ve polis dikilmesine rağmen boykotlar ve gösteriler yaygın şekilde sürdü.

• FATSA-Beşbin kişinin katıldığı izinsiz yürüyüş ve mitingle Maraş katliamı ve faşizm lanetlendi. Tüm okullar bir gün derslere girmediler. Esnaf-sanatkarların tümü kepenklerini indirdiler. Bütün şoförler kontak kapadılar. Devlet daireleri, bankalar, işçiler iş bırakarak direnişe geçtiler.

• Fatsa'da tüm esnaf kepenk indirerek direnişe katıldı. Tüm vitrinlerde "Maraş katliamını protesto ediyorum" yazılı pankartlar asılıydı.

• ANKARA-Yıldırım Beyazıt Lisesinde direniş sürerken etrafta kalabalık bir halk topluluğu oluştu. Abayın biri toplanan halka "emrediyorum, dağılın" derken, emekçi bir kadın abaya "siz köpekçiler, bize emredemezsiniz" diye bağırıyordu. "Çocuklarımızı bırakın, köpekçileri yakalayın"

diye bağırarak sıkıyönetim güçlerini çılgına çevirdi.

• İİÖPA-Esnaf ve zanaatkarların büyük çoğunluğu kepenk indirdi, kontak kapattı. Toplam 334 dükkan ve işyerinden 305 işyeri direnişe katılırken ilçede ancak 29 işyeri açıldı. Taksit ve minibüslerin nöbetçi olanları hariç tümü kontak kapattı.

• ANKARA - Faşist polisler Atatürk Lisesi öğrencisi devrimci Selçuk TAN'ı okulu önünde yayılım ateşleriyle öldürdüler. Olayı gizlemek amacıyla sıkıyönetim Selçuk'un İncirli Lisesi'ndeki çatışmada öldüğünü ilan etti. Ancak olayı gören

bir başçavuş, mahkemeye başvurarak polis hakkında dava açtı.

• Hüseyin KARAKAŞ direniş bildirimlerini dağıtırken gözaltına alındı ve karakolda işkence ile öldürüldü. Polis cenazeyi kaçırdı. İşkenceyle ölümü örtbas için sahte Adli Tıp Raporu düzenletti.

• İşkencede ölüm haberinin duyulması üzerine İİÖ Hastanesi personeli tüm birimleri direnişe geçti. Sıkıyönetim güçleri hastaları, ziyaretçilerini, personeli tartakladı, gözaltına aldı. Bütün bu baskılar sökmeydi. İİÖ iki gün direniş sürdürdü.

MARAŞ DİRENİŞİ HALKIMIZDIR!

Devrimci Yol tarafından Maraş katliamının birinci yılında yaygın ve etkili direniş eylemlerinin örgütlenmesi kararı alınmış, bu karar doğrultusunda 23 Aralık'ta yurt çapında miting ve yürüyüşler 24 Aralık'ta ise her yerde boykotlar, gösteriler, yürüyüşler, saygı duruşları ve forumlar düzenlenmesine karar verilmiştir.

TÖB-DER Yönetim kurulunda da uzun tartışmalardan sonra (KSD taraflısı üyelerin sonunda ikna edilebilmesi neticesinde) bu doğrultuda 24 Aralık'ta 1 günlük direniş kararı alınmıştır. HK, HB, İY ve KSD grupları da hem TÖB-DER direnişine hem de Maraş'ı protesto eylemlerine katılacaklarını bildirmişlerdir.

Sonuçta, Devrimci Yol'un genel direniş çağrısı her gruptan halk kesimlerinin katılımıyla gerçekleşen, milyonlarca kişinin katıldığı şanlı direniş eylemleriyle yankılanmıştır.

24 Aralık Şanlı Maraş Direnişinin başarıyla sonuçlanmasından sonra, yurt çapındaki bu direniş eylemlerine bir kısım yerlerde karşı çıkma ve katılmama gibi olumsuzluklarına rağmen güçleri ölçüsünde ve kısmen katılmış olan gruplardan bazılarının yayın organlarında direnişin kendilerinin ("Proletarya sosyalistlerinin", ya da TDKP-İÖ denilen "mevhum" örgütün!) önderliğinde gerçekleştiği ve Devrimci Yol'un, direnişin önüne barikatlar kurmaya, direnişleri önlemeye çalıştığı iddialarını ileri sürdükleri görülmüştür.

Kimsenin kendi kendilerini tatmin etmek için, emekçi halklarımızın devrimci mücadelesine malolan şanlı bir direniş eylemini vesile ederek böbürlenme kızılarına tutulması bizi uzun boylu ilgilendirmez. Hatta, böyle devrimci bir direnişe sahip çıkılmasını olumlu bir şey olarak da kabul etmek mümkündür.

Ama, bu işte, Devrimci Yol'u direniş önlemeye çalışmakla, kendilerinin önüne barikat kurmaya çalışmakla, vb. suçlamaya vardırca kadar ileri gidenlere söyleyecek bir çift lafımız vardır.

Kendinizi tatmin ettiğiniz sürece istediğimiz kadar böbürlenip durun. Ama şile benzemek için şişinip duran kurbağa misali kendinizi gülünç duruma düşürdüğünüzü de bilin ve bize kalırsa: "terkedin bu soytanlıklarını!"

SIKIYÖNETİM FESTİVAL DÜZENLESİN!

Maraş katliamının milyonlarca kişinin katıldığı eylemlerle lanetlenmesinden burjuvazinin ve de özellikle "Maraş katliamı bahane edilerek" ilan edilmiş olan sıkıyönetimin, çok fazla rahatsızlık duyduğu görüldü.

Faşistlerin bu kanlı saldırılarının, bu vahşet ve katliamlarının lanetlenmesinden neden bu kadar rahatsız oluyorlar? Faşistler küçük çocukları parçalayarak, savunmasız kadınları öldürerek bütün bir halka GÖZDAĞI vermek istiyorlardı. Bir yıl sonra genel yaşlısı, işçisi, öğretmeni ile, bütün bir halkın faşizmin karşısına bir DAĞ gibi dikilmesinden sıkıyönetim neden bu kadar rahatsız oluyor?

Maraş katliamının protesto edilmesinden mademki bu kadar rahatsız oluyorlar gelecek yıl, kendileri de Maraş katliamının yıldönümünde bir festival düzenlesinler. Almanya'daki faşistlerde olduğu gibi, sokaklarda dans edip kaleh tokuştursunlar. Şarkılar söyleyip eğlensinler

Herhalde, böyle bir şeyden çok memnun olacaklar...

• FATSALı izinsiz gösterilerle faşizmi lanetledi. Devrimci sloganlar iyaykirdi.

• ANKARA-Kızılay'da 21 Aralık'ta yapılan izinsiz gösterilerden

KARS-Maraş katliamını lanetleyen gösterilerden biri

23 Aralık AVANOS mitingli

FAŞİZME KARŞI BİRLİK KONUSU VE HALKIN KURTULUŞU'NUN "DEVRİMCİ" ŞARLATANLIĞI

Faşizme karşı her geçen gün gittikçe genişleyip güçlenen direniş mücadelemizin daha geniş halk kesimlerini kuşaklayabilmesinin önünde varolan ve aşılması gereken engeller daha önce de değinilmiş ve reformist revizyonist oportünist grupların halk kitlelerinin devrimci mücadele safına katılmalarını engelleyen borucu rollerine birçok kez işaret edilmiştir.

Bu engellerin aşılabilmesi için tercih ettiğimiz politikaların uygulanmasında da birçok güçlüklerle karşılaşmaktayız. Özellikle, öteki revizyonist gruplar gibi mevcut düzenin boraklıklarının düzeltilerek işkiranın sağlanması görevlerini çokça benimsemekle beraber, revizyonist görüşlerin derece derece etkisi altında bulunan KSD, HK ve benzer oportünist gruplar her geçen gün eniyen canlı varlıklarını koruyabilmeyi esas alan (ve akşamdan-sabahla durmadan değışip!) tutarız tavırlarını ısrarla sürdürmekte, böylece kendi taraftarlarını ortak pratikten alıkoymak pasifleştirilemeyi bir ölçüde de olsa başarabilmekteyiz. 1 Mayıs, TOB-DER direnişinde de Yeni MC'ye ve Maraş katliamına karşı (23-24 Aralık) direniş eylemleri bunun örnekleri de olabilir. Korkuda bir ataklıken bazı olumsuz adımlar da çok uzun sabırlı çabaların bir sonucu olarak çıkabilmekte, ortaya çıkan zaman kaybı nedeniyle adeta astarı yüzünden pahalı bir hale gelmektedir.

Ne var ki bu oportünist grupların tutarızlıklarında herçeye rağmen sabırla mücadeleyi sürdürmek ve onların ortak pratik içine çekilmeye çalışmak hala yetersiz görülmesi gereken bir görev olmaya devam etmektedir.

Burada da, kısaca, "Yeni MC'ye ve Maraş Katliamına Karşı Direniş" eylemlerine ilişkin ortak eylem önerilerimiz karşısında özellikle HK tarafından sergilenen tutarızlıklara işaret etmek istiyoruz.

Buna ilaveten duyuruların bir nedeni de, HK dergisinde konu ile ilgili yazılan bir yazıda bu konudaki tutarızlıkların savunmaya çalışmaları ve istedik "Devrimci

şarlatanlık" diyebileceğimiz bir tavırla bizleri suçlamaya kalkmalarıdır.

Bilindiği gibi Yeni Demiret Hükümetinin kurulmasından hemen sonra, gündeme getirilecek yeni faşist saldırı ve uygulamalara karşı TKP-TİP-TİKP dışındaki grupların ortak direniş eylemleri örgütlenmesini önerdik ve Yeni MC tarafından gündeme getirilecek işten atılmaları, sürgünlere ve her türlü faşist başka uygulamalarına karşı ortak mücadele edileceğinin açıklanmasını istedik. Bunun esas amacı da, böyle bir ortak açıklama ile halk kesimleri içindeki direniş eğilimlerinin güçlenmesini sağlamak. Bizim bu çabamız da HK ve KSD'nin tutarızlıkları ve engelleyici tavırlarının sonucu olarak başarıya ulaşmamıştır. Ve bilindiği üzere başta TOB-DER direnişini engelleyici tavırları olmak üzere olumsuz tutumlarını sürdürmekte ısrat etmektedir. Bu olumsuzluklar 23-24 Aralık direnişlerinde huzun giderilebilmiştir.

İşte, HK anılan yazıda, Devrimci Yol'un ortak eylem önerilerine karşı çıkarken gerçekçe olarak ileri sürdüğü ilkel mantığına bir kere daha sergilemektedir.

Burada da (ortak eylem tartışmalarında tekrardan durulduğu şekilde) yayınlanacak ortak bildiri metninde devrim hedeflerinin ve temel-devrimci taleplerin bulunmaması nedeniyle bu şekilde bir ortak bildiri yayınlanmasının ve bildiriye anılan konular doğrultusunda ortak eylemler yapılmasının "reformistlik" olduğu(!) ileri sürülmektedir. Bu ilkel mantıktan hareketle Devrimci Yol'un "devrim hedeflerine bir mücadele içinde olmadığı"(!) "devrim hedefleyen birliklerden yana olmadığı"(!) "reformist bir platform oluşturulmaya çalışıldığı"(!) gibi abuk sabuk iddialar ortaya atılmakta ve Devrimci Yol, HK ile birlikte (devrim talepleri bulunan bir bildiriye ortak imza atmak suretiyle!) "devrim hedefleyen-devrimciler arası bir birlik" oluşturulmaya çalışılmaktadır.

Önce belirtmeli ki, herhangi bir somut konuda takılacak tavırla ve bu tavır ifade

eden bir bildiriye, (devrim parti ile birleşmemiş olduğu gerekçesi ile) "reformist" olduğunu ileri sürmek, tam da HK ve benzerlerine yakışan bir ilkellik ve şarlatanlıktan başka bir şey değildir. Böyle bir anlayıştaki saçmalığı kanıtlamaya çalışmak bile gerekiz bir şeydir. Örneğin herhangi bir işyerinden bir kısım devrimci işçilerin işinden atılmasına karşı sonuna kadar beraber mücadele ettiğine dair bir ortak açıklama şu yapılmıştır: "Böyle bir iş yaparsanız HK'nun mantığına göre 'Yeni Halkta Reformistlik' yapmış oluruzuz!" Ya ne yapılmalıdır? "Bu bildiriye sonuna kadar beraber mücadele ettiğine dair bir ortak açıklama şu yapılmıştır: 'Böyle bir iş yaparsanız HK'nun mantığına göre 'Yeni Halkta Reformistlik' yapmış oluruzuz!"

Böyle abuk sabuk şeyler Marksist-Leninist düşünce açısından ciddiye alarak tercih olarak eleştirmeye kalkmanız söz konusu bile olamaz.

Ancak, HK yazarları bu noktada da durumun, "Bazı birlik ve devrimci çevreleri (Devrimci Yol hastadilmiyor) reformist birlikler oluşturulmaya çalışılmaktan vazgeçmeye, Devrimcilerle beraber (HK hastadilmiyor!) devrim hedefleyen birlikler oluşturulmaya" da çağırıyor. Bu çağrıya göre, Devrimci Yol ile H. Kurtuluşu demokratik devrim taleplerini içeren bir ortak bildiri yayımlayarak "devrim hedefleyen-devrimciler arası bir birlik"(!) oluşturulması olacaktır!

H. Kurtuluşu bu şekilde kendi boyunu "devrimci" olduklarına dair bir yafta asmamızı istemektedir. Herhalde Devrimci Yol'un onayıyla böyle bir "devrimci" yaftası atıklarında kendi içlerindeki çözümlere karşı ve H. Halkın Yolu, D. Halkın Birliği gibi gruplarla arasındaki çekişme ve rekabet açısından güçlü bir güvence oluşturabileceklerini sanıyordur. (Oyle ya, böyle bir "teklif" yayınlanmış olsa "TDKP-İÖ önderliğinde devrim mücadelesinin ne kadar ilerlediği" yolundaki çamataların HK sempatizanlarının kafası, kim bilir ne kadar güzel tutulabilir?)*

Böyle çocukça heves ve hayallerden vazgeçmek gereklidir. Çünkü, herçayden önce, hiç bir sağlam-istikrarlı görüş temelinde dayanmayan, dağılmaya mahkum grupların böyle suni yolla ve desteklerle ayakta kalmış sözkonusu olamaz.

Kaldı ki, Devrimci Yol'un HK gibi istikrarlı, tutarlı, bugünden yarına görüş değıştiren bir gruba bu şekilde bir "devrimci" yaftası atarak böyle bir suni destek

sağlaması da söz konusu olamaz.

H. Kurtuluşu'nun KSD ve benzer oportünist grupların "Halk devrimi" olduğu da söylenemez. HK (on son savunulmuş görüşleri itibarıyla) diğer oportünist gruplarda aynı temel görüşlere sahiptir. Fakat E. Hoca'nın hatırlanması tesadüf değildir ki onu da ne zamana kadar savunacakları belli değildir. Bunun dramla devrim anlayışına çalışması, örgüt anlayışını bir bütün olarak komünlerle KSD hatta TSİP'in savunulmuş oportünist görüşleri aynı savunmaktadır. Bu gerçekler ortada duruyorken, her bildiriye arkasına ille de devrim taleplerini pralayalım diyor diyerek, HK'nun ataklılardan daha devrimci olduğu söylenemez. Aslında hemen hemen bütün grupların imzalayabilecekleri demokratik devrim taleplerini ihtiva eden bir bildiriye imza atacakları diye, boynularına bir devrimci yaftası asmamızı istemelerinin de hiç bir hakkı gerekçesi olamaz.

Bize göre KSD, HK, vb. oportünist gruplarla "devrim hedefleyen" kader-ciddi birlikler oluşturulamaz. Yapılabilecek olan ve yapılması gereken yetersiz bunları sürekli olarak somut-güçlük devrimci pratik içine çekilmeye çalışmaktır.

Bu grupların saflarında yer alan devrimci unsurları faşizme karşı aktif bir mücadelede almaya çekmeye, onlarla ortak pratik içinde tabanla birleşmeye ve bu şekilde faşizme karşı hareketi geçirilmesi mümkün bütün güçleri harekete geçirmeye çalışmaktır. Her geçen gün yükselen devrimci pratiğin, 24 Aralık direnişinde olduğu gibi, oportünist grupların oluşturulmuş engelleri kolayca yıkıp geçeceğine hiç şüphesiz yoktur.

* Aslında da bizim bu yazdıklarımıza bakarsanız "Türkiye'de kitleler TDKP-İÖ'nün önderliğinde genel grevler yapmakta, bankat savajlaşmaktadır. En son 24 Aralıkta da Türkiye'de kitleler TDKP-İÖ'nün önderliğinde yarı direnişler gerçekleştirerek, Maraş katliamını protesto etmiş, devrim hedefleyen bir mücadele içinde olmayan D. Yoldaşlar da ilkel tavırlarla da olsa yer yer onlara umak sonunda katılmışlardır". Eğer bütün bunların Türkiye'de olduğundan habersiz yoksuz, ısrar eden bir HK dergisi olarak, meğer strafında neler olup bitiyormuş, bir güzel öğrenmişizdir. Zira HK taraftarları da öyle yapıyor: Adana'daki direniş mücadelesinden sonra, 24 Aralık Maraş direnişlerinden sonra, HK yayımları okuyarak meğer kendileri (haberleri bile olmadan) neler yapıyorlarmış, öğrenip yayıyorlar!

Tabatıyla işin burasından sonrası bizim işimiz olmamaktadır. Çünkü "megalomani" diye ifade edilen bu olay, gerçek ya da ayas bir olay olmayıp, tabii bir vakadır. Ve bizim bu konulara aklımız hiç sarmamaktadır!

Maraş Direnişinde TOB-DER emekçi halkımızın yanındaydı

TOB-DER Genel Merkezi 24 Aralık günü bütün Türkiye çapında 1 günlük boykot kararı olarak uygulanmaya koydu.

24 Aralık direnişine nasıl gelindi? Bu sorunun cevabı revizyonist-pasifist politikada devrimci politikalar arasındaki ayrım ortaya koymak açısından oldukça önemlidir.

Hatırlanacağı gibi TOB-DER'li öğretmenlere ve TOB-DER'e yönelik baskılara ve TOB-DER yöneticilerinin tutarızlıklarına karşı etkili direnişlerin gerçekleştirilmesi doğrultusunda Devrimci Öğretmenler'in tüm çabaları etkili kalmayış ve eylem önerileri TOB-DER'deki oportünist çoğunluk tarafından reddedilmiştir. Bunun üzerine Devrimci Öğretmen tarafından 29-30 Kasım günleri bütün Türkiye çapında, bütün oportünist gruplar gibi HK ve KSD'li oportünistlerin engellenme çabalarına rağmen güçlü bir direniş eylemi gerçekleştirildi. Bu eylemde politik bapırını ve etkili TOB-DER tabanındaki olumlu yanlıları oportünistler fazlasıyla "hurursuz" etti. Bunun neticesi olarak oportünistler TOB-DER'de işi beçirtirmek için de olsa eylem önermek zorunda kaldılar. KSD ve OY'nin aynı 13'üne direniş yapılması doğrultusundaki önerileri DO tarafından da desteklendi. TSİP ise eyleme karşı olduğunu açıkladı. Bu arada başını

TKP'nin çektiği bir grup revizyonist ve reformist (CHP, TIP, vs...) TOB-DER'e eylem yaptırmamak için yoğun bir çaba sarfettiler. Özellikle TKP, TOB-DER'i TSİP eliyle işletmeyecek mevcut yönetimi etkilemeye ve diğer gruplarla, yonetime rağmen "iş çevirmeye" çalışıyordu.

Olaylar bu biçimde gelişirken direniş için bu kez de 31 Aralık tarihi tespit ediliyordu. TSİP'in muhalefetine rağmen KSD-OY ve DO çoğunlukla direniş karar verdiler. Ardından TOB-DER olarak direnişin örgütlenmesine geçildi. Bu nedenle yapılan bölge temsilcileri toplantısında ise gündemde olmamasına rağmen karar yeniden ele alındı. Ve TSİP eğer direniş kararı almazsa Genel Merkez yönetiminden çekileceğini açıkladı. Bu karar üzerinde zaten DO'nun ve tabanın ezeliyle işi beçirtmek için direnişten yana olan OY ve KSD kararını yeniden gözden geçirilmesini önerdiler. Ve daha sonra "yeni ve ciddi" bir durumun ortaya çıktığını söyleyen OY direnişten vazgeçti. Bugüne kadar OY ve TSİP'in koyduğundan ayrılmayan KSD de direniş kararı çıktı.

Daha sonra uzun tartışmaların ardından KSD ile yapılan görüşmeler sonucu nihayet 24 Aralık günü TOB-DER'e yönelik baskılara yanı sıra Maraş Katliamının protestosunu da içeren bir bi-

çimde 1 günlük direnişin yapılması için TOB-DER yönetiminden 6-8'lik bir oy çoğunluğu karar çıkartabildi. (DO ve KSD direnişe avar derken OY ve TSİP karşı çıktılar).

Daha sonra bu karar YDO tarafından da desteklendi. Böylelikle uzun bir iş mücadelesi sonucu TOB-DER'in emekçi halklarımızın mücadelesindeki onurlu yedni alması sağlanmış oluyordu.

TOB-DER'İN MUCADELESİ ENGELLENEMEZ

24 Aralık'ta 30 binden fazla öğretmen öğrencinin baskı ve zulmine karşı yığılması direniş. Öğrenciler ve velilerle omuz omuza mücadele etti. 24 Aralık Öğretmenlerin direnişini hakim sınıfları çalkıya geçirdi. Direnişten sonra öğretmenler üzerinde terör kampanyası sürdürülmeye başlandı. Binalara öğretmenler açığı alındı, tutuklandı, sürgündü. Bütün genç bakan, aktyonist öğretmenlere saldırıya başlandı ve daha önce alınmış olan TOB-DER'i kapatma kararı "Maraş direniş" bahane edilerek uygulandı ve TOB-DER kapatıldı.

Bu arada hakim sınıfların çanak yalayıcıları, TKP, TIP ve TSİP'li oportünistlerin direnişin engellenme çabaları sonuçsuz kaldı. Direnişin gücü karşısında uz-

up kalan oportünistler, bugün de direnişin muceracılıkla, örgütü kapatmaya sebep olmakla suçluyorlar! Böylelikle direnişin engellenme suçlarını örtmek latiyorlar. Oportünistlerin bu utanmazca suçlamaları boşunadır. Onlar direnişin karşı çıkarak emekçi halklarımızın yanında olmadıklarını, hakim sınıfların yanında olduklarını bir kez daha ispatlamışlardır. Ve hakim sınıflar adına ileri sürdükleri kışık sesler direnişin gurur sesleri karşısında boğulup kalmaya mahkumdur.

Hakim sınıflar, önümüzdeki günlerde de öğretmenler üzerinde saldırılarına devam edecektir. Maraş katliamının sorumluları onların gibi Maraş katliamının yoldanında direnişçileri için tutuklanacak, kıyılacak, sürgün edilecektir. Daha gündülden açığı alınan öğretmen sayı yirmibine yaklaşmıştır. Hakim sınıflar böylelikle öğretmenlerin mücadelesini engellenebileceklerini sandıyordu. Bütün bu çabalar boşuna!

Yıllardır emekçi halkımızı kurtuluş savaşında onurlu yedni koruyan öğretmenler, bundan sonra da kararlı mücadelesine devam edecektir. Ne fazla, ne aktyonistlerin zulmü, ne de oportünistlerin boğucu çabaları öğretmenlerin örgütlü mücadelesini durduramaz.

Zafer emekçi halkımızın olacaktır!

DEV MADEN-SEN'DE İLERLEME-KSD İTTİFAKININ DÜZENBAZLIĞI SIKIYÖNETİMİLE İŞBİRLİĞİNE KADAR UZANIYOR

Dev Maden-Sen yönetimini ellerinde bulduran KSD'li ve ilerlemeci olduklarını söyleyen sarı sendikacılar yönetiminde kalmaya devam etmek, devrimci işçilerin, sendika yönetimine gelmelerini ne pahasına olursa olsun engellemek için tam bir ittifak oluşturmaktadırlar. KSD'li ve ilerlemeci yöneticilerin Devrimci İşçilere karşı oluşturdukları ittifak, sarı sendikacıları bile hayretler içinde bırakacak, deyim düzenbazlara taş çıkartacak yöntemlerle ve sahtekarlıklarla icraatlarına devam ediyor.

Dev Maden-Sen yönetimindeki KSD'li ve ilerlemecilerin Devrimci İşçilere karşı oluşturduğu bu ittifak ve sahtekarlıklar Devrimci İşçilerin bugün sendika yönetimine gelmelerini engelleyebilir.

Engelleyebilir ancak, Dev Maden-Sen'deki KSD ve ilerleme ittifakı, Devrimci İşçilere karşı yaptıklarıyla kendi marifetlerini de açığa vurmakta ve işçilerin reformist-revizyonist sendikacıların neler yapabileceğini kavramasına da yardımcı olmaktadır.

Dev Maden-Sen yönetiminin aيدات almaktan, işçileri kendi çıkarları için kullanmaktan başka bir iş yapmadıklarını işçiler çok iyi kavramaktadır.

Dev Maden-Sen yönetimindeki KSD ve ilerlemecilerin şube kongrelerinde yaptıklarına bir iki örnekle değinelim.

Kızılcahamam şube kongresini Devrimci İşçiler kazanınca, sendika merkez yönetimi, kongreyi geçerli saymamak şeklinde bir yola başvurdu. Kızılcahamam'da şube kongresini Devrimci İşçilerden başka kimsenin kazanamayacağı herkesçe bilinen bir şeydi. Kongre divan başkanlığını yürüten sendika genel başkanı, Devrimci İşçilerin seçimi kazandığını ilan ediyor ve ardından sendika merkez yürütme kurulu toplantısında "Kızılcahamam kongresinde delege usulsüzlüğü yapıldığı" gerekçesiyle kongrenin iptali kararna katılıyor. (Bu kararı alan kurulda üç ilerleme ve iki KSD'li bulunuyor). KSD'liler "Kongrenin usullü olduğu" yolunda oy kullandıklarını söylüyorlar ama birkaç gün sonra Ankara Sıkıyönetim Komutanlığından alınan kongre yapılma izninin hangi karara dayandığının hesabını sormaya ve vermeye yanaşmıyorlar. Kızılcahamam'da şube kongresi yapılma kararı nerede alındı (o günlerde merkez yürütmede ikisi iler-

lemeci ikisi KSD'li olan 4 kişi vardır)? Kongre yapma kararı alınabilmesi için çoğunluk usulüne göre mutlaka bir KSD'linin imzası zorunludur. KSD'liler bu olayın kendilerinin dışında, yani merkez yürütme kurulu kararı olmakla ilerlemecilerin bir oyunu olduğunu iddia ediyorlarsa niçin sendika onur kurulunu çalıştırıp sıkıyönetimlerde işçilerin söz ve karar sahipliğini ortadan kaldıran ilerlemecileri yağılamıyorlar? KSD'lilerden habersiz kongre kararı ve sıkıyönetimden kongre izni nasıl alınabilmiştir? İlerleme ve KSD'nin ittifakını açığa vuran bir olaydır bu. Ayrıca KSD'li Kızılcahamam'da ilerlemeye ses çıkartmazlar tabii. Çünkü KSD'lilerce bu sendikada Devrimci İşçilere karşı her türden sahtekarlık başlıca yöntemdir... Nitekim, Sivas şube kongresinde bu bütünlükle anlaşıldı. Hekimhan ve Divriği'de yapılması gereken delege seçimlerini yapmadılar. KSD'li beyler gerekçe olarak "Sıkıyönetim müsaade etmedi" dediler. Burada kendilerini "devrimci" olarak gösteren bu beylerin, işçilerin, sendikalarında söz ve karar sahibi olmasındaki "devrimci" yaklaşımlarını görmekteyiz. KSD'li şube başkanına göre, sıkıyönetim izin verirse işçiler sendikalarında söz sahibi olabilirler, seçime katılabilirler, delege seçebilirler; sıkıyönetim izin vermezse, KSD'li yönetir. İşçiler kendi sendika yönetimlerini seçmeye ancak sıkıyönetim izin verirse katılabilirler. KSD'li sendikacılar, Sivas'ta sıkıyönetim zoruyla ve yardımıyla dahi işçilerin başında duramayacaklarını anlayınca başka bir takım sahtekarlıklara ve tehditlere başvurmaktadırlar.

Hasançelebi'de, toplu iş sözleşmesi görüşmeleri devam eden işçilerin karşısına çıkan KSD'li şube başkanı, elindeki Devrimci İşçiler listesini göstererek "bu listeye oy verirsiniz sözleşme görüşmeleri bitmez" diyerek kendilerine oy alırmazsa toplu sözleşmede işçileri satacağını ima edip, tehdit etmiştir. Bu sözleşme tehditlerinin etkili olacağını düşünmüş olmalı ki, Hekimhan'da delege seçiminde izin vermeyen sıkıyönetim Hasançelebi'de izin vermiştir!

Bu, "devrimci" olduğunu söyleyen KSD'li şube başkanı gibi sendikacıları işçiler bir defa tanıyınca, artık, böyle sendikacıları, sıkıyönetim zoru ve tehditleri bile işçilerin başında tutamaz. O zaman başka bir takım entrika ve hilelere ihtiyaç duyarlar. İşte örnek: Bu KSD'li şube başkanı Koyulhisar İşyerinden 35 delege göstermiştir. 1978 yılında 272, 1979 yılında 60 maden işçisinin çıkarılmasıyla bugün 12 işçinin çalıştığı bu işyerinden 350 işçi çalışıyormuş gibi 35 delege göstermiştir! Ve sonuçta, KSD'li sendikacı şube seçimlerini "kazanmıştır". Kazanmasına kazanmıştır da, bu "devrimci" şube başkanı sıkıyönetim kuvvetlerinin yardımı ve koruyuculuğu olmadan Sivas'lı işçilerin yanına gidebiliyor mu acaba merak ediyünüz? "Sınıf ve kitle sendikacılığının" KSD eseli böyle oluyormuş demek...

İzmir şube kongresinde olanlar ve kongre sonrası gelişmeler KSD-ilerleme ittifakının marifetlerini açığa vuran bir başka ilginç örnektir. Kongrede, üzerlerine kırmızı DISK amblemleri giydirilerek elleri sopalı ilerlemecilerin "sopalılar" çağrısı ile delegelerin üzerine saldırıları yaşandı. Kongre divanını Devrimci İşçiler kazandıği halde ilerlemeciler "kazanmıştır" diye anons edildi. İtirazlar da sopalıların saldırılarıyla sindirilip kaçırılan delegeler sayesinde ilerlemeciler lehine sonuçlandı. Seçimde 92 delege oy kullandığı halde sandıktan 98 oy çıktı. Sopalıların saldırılarıyla salonu terk etmiş olan delegelere rağmen ilerlemeciler seçimleri kazanamayacaklarını anlayınca sandığa ilave 6 oy attılar. İzmir şube kongresinde ilerlemenin yaptığı sahtekarlıklar ve zorbalıklar DISK üst yönetimi tarafından da gözlenmiştir. DISK yönetiminin Dev Maden-Sen genel merkezini uyardığı ve kongrenin yenilenmesini istediği söylenmektedir. İzmir şubesinde kongrenin yenilenmesini isteyen Devrimci İşçiler imza toplayıp merkeze başvurmuşlardır.

Dev Maden-Sen merkezindeki KSD-ilerleme ittifakının İzmir kongresine ilişkin tavır ise tahmin edileceği gibi olumsuz olmuştur.

Burada, KSD'nin tutumu çok ilginçtir; Sivas kongresinden önce KSD'liler, İzmir kongresine ilişkin ellerinde belge ve kanıtlan bulduğunu, kongrenin yenilenmesi için karar alacaklarını (burada, Dev Maden-Sen yönetiminde KSD'liğin çoğunlukta olduklarını ve istedikleri bütün kararları çıkartabileceklerini belirttilim) söylüyorlardı. Ama bir istekleri varmış; Sivas kongresinde devrimci işçiler kendilerini akırtırmamalıymışlar. Yani KSD'liler Sivas'ta yaptıklarına işçilerin ses çıkartmamasını ve şube kongresini kendilerinin kazanmalarını sağlanmasını devrimci işçilerden talep ediyorlardı. Buna karşılık İzmir kongresinin yenilenmesi kararını alacaklarını söylüyorlardı. Yoksa İzmir kongresini geçerli sayacaklarmış. İşte devrimci işçilere karşı KSD-ilerleme ittifakı böyle çalışıyordu.

Sonuçta, Sivas şubelerini yukarıda anlattığımız yöntemlerle KSD'liler "kazanmışlar". İzmir'den işçilerin olağanüstü kongre için topladıkları gerekli sayının üzerindeki imzalar genel merkeze ulaştı. Genel merkez yönetiminde çoğunlukta olan KSD'liler (İzmir kongresinde ilerlemecilerin yaptıklarını bildikler ve bu yapıların dahi kongrenin yenilenmesini gerektirdiği halde işçilerin kongre isteklerini, tüzük hükümlerini ve her türlü usulü çiğneyerek reddettiler. "İmzalar noter kanalıyla gelmez halinde kongre yapılabilir" diyerek kongre kararı almaktan kaçınırlar. Kaldı ki böyle bir gerekçe yasal uygulamalar ve sendika tüzüğünde aranmamaktadır. Yeterli imza toplandığında kongre yapılmak zorundadır.

Evet başta söylediğimiz gibi Dev Maden-Sen'de KSD-ilerleme ittifakı Devrimci İşçilerin sendika yönetimine gelmelerini bugün için engelleyebilir. Bu ittifakın sendika yönetimini elde tutabilmek amacıyla giriştiği bütün düzenbazlıklar bütün sahtekarlıklar ve sıkıyönetim yardımları bugün için devrimci işçilerin sendikalarında söz ve karar sahibi olmasını engelleyebilir. Peki, ya ne? İşçilerin önüne nasıl gidebileceksiniz?.. Bugün bile işçilerin önüne pek çıkarmasunuz; işçiler, sizlerin sahtekarlığa dayalı sendika saltanatınıza daha ne kadar tahammül edecek sanıyorsunuz? İşçi sınıfı sizlerin "sınıf ve kitle sendikacılığı"!! palavralarınıza hala inanacak mı sanırsınız?

SEÇİMLER

- * EGE ÜNİVERSİTESİ'nde yapılan seçimlerde; Ege-Tıp, İzmir Tıp, Ziraat Fakültesi, Tekstil Fakültesi, Fen Fakültesi, İşletme Fakültesi, Eczacılık Fakültesi öğrenci temsilcilerinin tümünü DEV-GENÇ adayları kazandı.
- Yer Bilimleri Fakültesinde ise seçimi DEV-GENÇ'in desteklediği İHK adayı kazandı.
- * BORNOVA Kız Öğrenci Yurdu temsilciler seçimlerini DEV-GENÇ adayları kazandı.
- * İZMİR-Çınarlı Meslek Lisesi Öğrenci Temsilcileri Konseyi, sınıf ve bölüm temsilcilerinin tümüne Devrimciler (İDOD) adayları seçildiler.
- * İSTANBUL, İTÜ'de yapılan Fakül-

te temsilciler seçimleri sonunda DEV-GENÇ; 4, Askeriler; 2, KSD; 1 temsilciler kazandı.

* ANKARA'da çeşitli üniversite ve yüksek okullarda temsilciler seçimleri yapıldı, DEV-GENÇ adayları temsilcilerin büyük çoğunluğunu kazandılar.

* ANKARA'da yapılan seçimlerde; Hukuk Fak., Derneğini ve HÜ Tıp Fak., Eğitim Fak., Sağlık İdaresi, Beslenme Yüksek Okulu, HÜ Ev Ekonomisi, HÜ Hemşirelik YÖ Öğrenci temsilcilerini DEV-GENÇ adayları kazandı.

Eczacılık Fak. temsilciler seçimini DEV-GENÇ ve KSD'nin ortak adayı kazanırken, Diş Hekimliği temsilciliğini bağımsız aday kazandı.

* Yurt temsilcileri seçimlerinde; Beytepe Erkek Yurdu ve Cumhuriyet Yurdu'nda DEV-GENÇ, Beytepe Kız Yurdu'nda ise KSD adayı temsilciler kazandı.

* ODTU Temsilciler Seçimleri: Sıkıyönetimin çeşitli baskı ve ÖTK YK seçimini yaptırmama kararına rağmen öğrencilerin % 71'nin katılımıyla sınıf, bölüm, yurtlar temsilciler seçimleri yapıldı. DEV-GENÇ adayları toplam 145 temsilciliğin büyük çoğunluğunu aldılar. Sonuçlar şöyle:

DEV-GENÇ	: 119 temsilciler
CHP	: 8 temsilciler
TİP + TSİP + İGD	: 4 temsilciler
HK	: 2 temsilciler
İY	: 1 temsilciler
KSD	: 1 temsilciler
Bağımsız	: 10 temsilciler

SSCB'NİN AFGANİSTAN'A MÜDAHALESİ

(Baştarafı 8. sayfada)

Bu modern revizyonizmin safsatalarıyla kafaları tütsülenmiş; halkların devrimci mücadelelerine güvenmeyen, yüreklerinde devrim inancı taşımayan; pasifist ve dejenerer tiplerin, emperyalizme karşı doğru ve tutarlı bir mücadeleyi, halkların kurtuluş mücadelesini hiçe sayan ve bu mücadelelere güvenmeyen modern revizyonizmin, devrimci olmayan politikalarıyla değil; ancak halkların devrimci mücadelelerini yükselterek verilebileceğini anlayabilmesi mümkün değildir.

Sovyetler'in, Afganistan'a askeri müdahalede bulunmak zorunda kalması olayı bile, revizyonist politikalarla emperyalizme karşı tutarlı bir mücadele verilemeyeceğini başlı başına kanıtlayan bir olay olduğunu bu revizyonistlerin anlamaya niyeti yok.

Emperyalizme karşı mücadelede modern revizyonizmden medet ummanın ne kadar boş bir şey olduğunu; halkın kendi devrimci mücadelesini, halk devrimini yükseltmekle gereçliğini ve emperyalizmin yenilebileceğini; halka ve devrime güvenmek yerine modern revizyonizme güvenmenin ve SSCB yanlısı olmanın gereçliliği ve emperyalizmi tehlike olmaktan çıkartmadığını gösteren çok çarpıcı bir örnek olan Afganistan olaylarından

bizim SSCB borazanı revizyonistlerimizin ders alacakları yok.

Ülkemiz devriminin önündeki en önemli engellerden biri olan modern revizyonizmin, devrimci olmayan, sarkat ve bozguncu anlayışlarıyla mücadele edilmesi görevinin önemi Afganistan olaylarıyla bir kez daha hatırlanmalıdır. Revizyonizmin, sarkat, halkların kurtuluş mücadelesine zararlı ve bozguncu düşünceleri teşhir edilmesi ve revizyonistler tecrit edilmelidir.

Afganistan örneği modern revizyonizmin, Ortadoğu halklarının devrim mücadelesine nasıl yaklaştığını, neler yapabileceğini ve modern revizyonizme bel bağlanmanın sakıncalarını bir kez daha göstermesi bakımından da ayrıca özel bir öneme sahiptir. Bütün Ortadoğu halklarının devrimcileri, kendi devrim mücadelelerinde modern revizyonistlerin teşhir ve tecrit edilmesi görevinin önemini daha bir açık kavranmalıdır. Eğer bu görev layıkıyla yerine getirilmezse, bölge halklarının kurtuluş mücadelesinin başına modern revizyonistlerin hayalleriyle yazdıkları gökten indirilecek tanklı, toplu "devrimci"lerin musallat olmasa ihtimali de ortadan kalkırlamaz...

TEKEL İŞÇİLERİ DİRENİYOR!

20 Bin Tekel işçisi Yeni MC'nin, sıkıyönetimin her türlü baskı ve zulmüne karşı kararlılıkla direniyor. Tekel işçilerinin yıllardır somurdu ve zulme karşı verdiği mücadele bugün daha bir kararlılık ve mücadele azmiyle sürüyor.

21 Aralık 1979 günü işyerine gelmekle olan Devrimci Yol'un yiğit militanları, işçi temsilcisi Sabahattin Çakmak'ın faşistler tarafından pusuda katledilmesi üzerine; yeni Sabahattinlerin

katledilmemesi, can güvenliğinin sağlanması (sabahat servislerinin verilmesi), faşist katillerin Tekel'den atılması, Gümrük ve Tekel Bakanlığının uygulamalarını ve Maruş Katliamını protesto etmek için Tekel işçileri direniş geçti. 24 Aralık'ta devrimcilerin müdahalesi ile direniş yaygınlaştı. Cibali Sigara Fabrikasının yanı sıra Cibali Sigara ve ambalaj, Paşabahçe İşçi ve Topkapı yaprak türün bakım deposu işçileri de direniş geçti. (Ayrıca İzmir ve Adana'daki Tekel işçileri de direniş desteklediler). Direnişli engellemek isteyen Tek-Güla-ly'in çabaları boşa çıktı.

Cibali fabrikası sık sık jandarma tarafından basıldı. İşçilerin taleplerini yerine getirmek isteyen Ambalaj fabri-

kası müdürü işinden alındı. İşçi ve memurları karşı katliya getirmek isteyen işveren memurların yemeğini çıkartılmaya başladı. İlerici-yurtsever memurlar sürgüldü. Bütün bu baskı ve zulme karşı tek el işçileri bugün daha bilinçli, faşizme karşı kitleleri daha bir bilennmiş direniyor. İşçiler eski istekleri ile beraber; bu direnişten dolayı hiç kimse hakkında soruşturma açılmaması, direnişte geçen sürenin parasının ödenmesi talepleriyle direniş sürdürüyorlar.

Ne Yeni MC'nin zulmü, ne de sıkıyönetimin baskıları Tekel işçilerinin direnişini engelleyemeyecektir.

ZAFER TEKEL İŞÇİLERİNİN OLACAKTIR!

Sahibi ve Sorumlu Müdürü: Ayet ERAY • Yönetim Yeri: İhsan Sungu Sok. No: 12 Kültür Mah. Balçova - İZMİR

Acargil Matbaası Basım Tarihi : 21.1.1980

SSCB'NİN AFGANİSTAN'A MÜDAHALESİ HALKLARIN KURTULUŞ MÜCADELELERİNE İNDİRİLEN BİR DARBEDİR

Afganistan'a askeri müdahalede bulunan SSCB, bu müdahaleyle, halkların emperyalizmden kurtuluş için sürdürdüğü mücadeleleri nasıl yaklaşıtı; ve revizyonizmin devrimler karşısında oynadığı olumsuz ve bozguna rolü en çarpıcı bir şekilde bir kez daha ortaya koymuştur.

Bu askeri müdahale, SSCB revizyonizminin dış politikasının Afganistan özelindeki somutlaşmasının zorunlu olarak vardığı son biçimdir. Askeri müdahale noktasına nasıl gelmiştir? SSCB'nin askeri müdahale öncesi Afganistan'da izlediği politika nedir? İlerideki Sovyetler'den yana olan yönetimlerin peşpeşe cuntalarla değiştirilmesi ve yeni gelen yönetimlerin de Sovyetler'in desteğini almış olması ve Sovyet yanlısı olmuş olması nasıl izah edilebilir? Sosyalizm açısından bu sorular nasıl izah edilebilir?

Şüphesiz, Sovyetler Birliği'nin Afganistan'da yaptıklarını sosyalizme bağdaştırmak mümkün değildir. Ancak, SSCB revizyonizminin yarıdevrimci bir meslek edinmiş bir kısım revizyonist, bu yapıları "sosyalizm" ve dahi "enternasyonalizm" açısından makul(!) karşılaştırmalar bulmaya çalışıyorlar. Biz bu SSCB borazanlarını bir tarafa bırakalım.

SSCB'nin Afganistan özelinde izlediği politikayı anlayabilmek için, modern revizyonizmin genel olarak izlediği dış politikayı kavramak gereklidir. Bunun için, Devrimci Yol'un 28. sayısında yayımlanan "Ortadoğu'da Amerikan ve SSCB Politikaları ve Kürt Hareketi" başlıklı yazıyı tekrar okumak yararlıdır. Bu yazıdan bazı pasajları aktaralım:

"...Sovyetler Birliği'nin dünya çapında uyguladığı dış politikasının, ABD'nin ekonomik-siyasi ilişkileri alanlarını daraltma ve buna karşılık da kendisinin ekonomik-siyasi ilişkileri alanlarını genişletme esasına dayalı olduğunu hatırlatmaktadır. Bu anlayış dünya çapında ABD ile Sovyetler arasındaki bir "nüfuz alanı" mücadelesi olarak ortaya çıkmaktadır. Onlar bunu "barış içinde ekonomik yarışma" modern revizyonist teorileriyle açıklamaktadırlar.

"...Sovyetler Birliği'nin izleyeceği politikalar konusunda dikkatle kavranması gereken temel nokta bu politikaların temelinde, bölgedeki Sovyetler Birliği'nin ilişki çevresinin ve Sovyet yanlısı kesimlerin genişletilmesi hedefinin yatmakta olduğudur. Bu politikaların devrimci bir öze sahip olmadığına özenle işaret edilmelidir. Sovyet yanlısı olmak, özünde, kendi başına hiçbir devrimci içeriğe sahip olmayan bir kriter sayılmamalıdır. Oysa Sovyetler Birliği'nin herhangi bir devlet veya hareketi desteklemesinin temel kriteri kendi ilişki çevresine girip girmeyeceği, ABD ile giriştiği 'nüfuz alanı' mücadelesinde kendine lehine bir gelişme yaratıp yaratmayacağıdır. Agrarlık ekonomik yarar ilkesi her şeyden önce gelmektedir."

"...Sovyetler Birliği'nin tutumundan, halkların kurtuluş mücadeleleri açısından olumlu gelişmeler beklenmemelidir. Bu anlayışın yoksul halkların kurtuluş mücadelelerini ve yoksul halkların kardeşlikli güçlendirilmeye yerine onlar arasında yeni ve onarılmaz güç yaralar açan bir tutum olduğu hiçbir zaman unutulmamalıdır. En son yaşanan Vietnam-Kamboçya savaşının, modern revizyonizmin dar millî çıkarlarını güden politikalarının yol açabildiği olumsuz sonuçların tek örneği olmadığı da iyi bilinmektedir. Bu nokta, Orta Doğu'daki gelişmelerin daha ileri boyutlara yükseldiği dönemlerde daha bir iyice açığa çıkacaktır ve şüphesiz daha iyi hatırlanması gerekecektir."

Evet, SSCB'nin Afganistan'la olan ilişkileri de bu genel çerçevede içinde ele alındığında daha anlaşılır olma-

ktır. Sovyetler Birliği Afganistan'ı kendi nüfuz alanı olarak değerlendiregelmiştir. Revizyonizm, Afganistan'ın yoksul köylü halklarının feodalizmin pençesi altında ve sefalet içinde sürdürdüğü yaşantılarıyla hiç ilgilenmemiştir. Bu yoksul köylü halkların devrimci bir kurtuluşunun; bir halk hareketiyle, bir köylü devrimiyle feodalizmin esaretinden kurtulabilmelerinin bütün objektif koşulları mevcut olduğu halde böyle bir halk devriminin geliştirilmesi ve desteklenmesiyle hiç mi hiç ilgilenmemiştir. Bunun yerine revizyonistler Afganistan'da statükonun korunmasını tercih etmişler ve hangi şekilde olursa olsun SSCB'den yana veya SSCB'ye bağlı iktidarlar oluşturmak peşinde koşmuşlardır. Bu işle de en kestirme cuntalar yoluyla sağlamayı tercih etmişlerdir.

Afganistan'da 1973'den bu tarafa (Davut İlan yönetimi dahil) bütün yönetimler Sovyetler yanlısı olarak bilinir. Son yıllarda peşpeşe yapılan bütün cuntalar ve cuntalarla devrilen yönetimler de Sovyetler'den yana veya ona bağlı olmuşlardır. Ve bütün bu yönetimler devrimci olduklarını belirtmişler; feodalizmin ortadan kaldırılmasını amaç edinmişler ve bu doğrultuda mücadeleler vermeye de çalışmışlardır. Hatta, Afganistan'da "sosyalizm" in kurulduğunu, Afganistan'ın sınıfsız topluma doğru büyük mesafeler katettiğini ileri sürmüşlerdir.

Ancak gerçek durum neydi? Bu cuntalarla işbaşa gelen hepsi de devrimci olduğunu söyleyen yönetimlerin dayandıkları sosyal güçler nelerdi? Feodalizme karşı sefalet içindeki köylülerin devrimci bir başkaldırısına ve geniş devrimci bir halk hareketine mi dayanıyorlardı? Bu, cuntalarla işbaşa gelmiş olan yönetimlerin tabandan geniş bir devrimci halk hareketine dayanıyorlardı. Sovyet revizyonizminin de, halk devrimlerine ve ilerici hareketlere bakışı, bu hareketlerin ve "devrim"lerin SSCB dış politikasının gerçekleştirilmesine sağlayabileceği katkılarla ve burarlarda SSCB'ye bağlı iktidarlar kurabilmekle koşullu bir bakıştır. Revizyonizme göre, SSCB yanlısı iktidarların kurulmasını olubitenler "devrim" olarak isimlendirmek için yeterlidir. Geriye, "devrim"i sürdürmek işi kalmaktadır. Bu "iş" de modern revizyonizme göre Sovyet yanlısı yönetimlerin devamını sağlamaktan başka bir anlam taşımaz.

İlerici hareketlere ve devrimlere bakış böyle olunca Sovyetler'in ve Sovyetler'den yana "devrimci" cuntaların ve yönetimlerin başlarından hiç bir şey eksik olmaz.

Afganistan'da da bu belalar başlarından eksik olmadı. Bir yandan halktan kopuk (sadece halkın çok küçük bir kesimine, ordu ve devlet bürokrasisi içindeki Sovyet yanlısı kesimlere dayanan) yönetimlerin karşısında gerici gelenlerin, hanların ve aşiret önde gelenlerinin yönettiği geniş köylü yığınlarının muhalefeti; diğer yandan ordu ve bürokrasi içindeki bir kesime dayanmakta olan yöneticiler tabakalarının kendi aralarındaki yönetim olma rekabetiyle bu, cuntalarla sağlanmış olan tepeden inme "devrim", kısa bir müddet sonra kaçınılmaz olarak, sosyal bakımdan hiçbir devrimci misyon yürütemeyen ve sadece iktidarda tutunabilmek için çabalayan dejenerer yönetimler haline gelmektedir.

İç rekabetten dolayı adam akıllı yıpranmış olan dejenerer yönetimlerin iktidarda tutunabilmeleri artık imkansız hale gelmişse yeni bir "devrimci" cuntayla yeni bir "devrimci" yönetim işbaşa gelmelidir; bu yolla SSCB'den yana iktidarların sürekliliği ve dolayısıyla "devrimin korunması" sağlanmış olmaktadır. İşte Afganistan'da cuntaların ve Sovyetler'in bağından eksik olmayan belanın sebebi; ve peşpeşe gelen hepsi de "devrimci"

ve SSCB yanlısı cuntaların sebebi budur...

Modern revizyonizmin dış politikasının ne olduğu sadece Afganistan özelinde ortaya çıkıyor da değildir. Modern revizyonizmin dış politikasının devrimlerden yana bir politika olmadığını; bu politikanın, enternasyonalizmle yakından ilişkili olmayan, SSCB'nin dar millî çıkarlarını esas alan bir büyük devlet politikası olduğunu sergileyen pek çok örnekten sadece biridir Afganistan örneği. Askeri müdahale noktasına kadar Afganistan'da uyguladığı politikayla Örneğin Mısır'da yaptıkları arasında hiçbir fark yoktur.

Mısır'da da Sovyetler Birliği, darbeler yoluyla kendilerinden yana bir iktidar oluşturduktan sonra Mısır'daki halkın yaşantısıyla ve gerçek bir halk devrimiyle ilgilenmemiştir. Halk yine eskisi gibi sefalet içinde yaşamaya devam ederken Sovyetler ordu ve bürokrasi kanalıyla kendilerinden yana yönetimlerin sürekliliğini sağlamaya çalışmışlardır. Nasır'dan sonra Enver Sedat yönetimiyle de aynı ilişkileri sürdürmüşler, askeri yardım, top, tüfek, uçak ve uzmanlar göndermişlerdir. Bu yolla Mısır'ı Sovyetler'e bağlı bir devlet olarak tutmaya çalışmışlardır. Ancak Mısır da durum değişmiştir. Enver Sedat, Mısır'ı Sovyet nüfuz alanından çıkarıp ABD nüfuz alanına rahatlıkla sokabilmiştir. İlerici devrimci diye lanse edilen Mısır yöneticileri (ilericiliğin, devrimciliğin kriteri malum olduğu üzere Sovyetlerle iyi ilişkiler içinde olunmadır) hiçbir ciddi güçlükte karşılaşmadan gerici ve ABD yanlısı olmuşlardır.

Bunlar nasıl olabiliyor acaba? Mısır "devrim"i ne ne oldu? Mısır devrimi şimdi hangi aşamada? Onu da söyleyelim. Eşer Mısır, Afganistan kadar SSCB'ye yakın olsaydı veya dünyadaki siyasi durum elverişli olsaydı da SSCB Mısır'a kuracağı bir hava köprüsüyle oraya asker gönderilebilecek gibi bir güçlüğü kendisinde görseydi Mısır "devrimi"ne "enternasyonal" dayanışma(!) da bulunacak ve Mısır "devrimi" yeni bir aşamaya girecekti... Ancak, güçler dengesinden dolayı olsa gerek SSCB Mısır'da "devrimci" bir cunta yapıp Mısır "devrimi"ne enternasyonal yardımlarda bulunamadı. Mısır'dan tasını tarağını toplayıp gitti. Yerini ABD'ye bıraktı.

Mısır halkının ise bu duruma pek aldırış ettiği yok. Çünkü, SSCB yanlısı "sosyalizmin" veya "devrimin" hüküm sürdüğü ve Sovyet askeri uzmanlarının ve uçaklarının bulunduğu zamanlardaki yaşantısı ne ise bugünde aynıdır. Sovyet yanlısı Nasır "sosyalizm"inin ABD yanlısı Sedat kapitalizminden hiçte farkı olmadığını gördüğü için halk bu geriye dönüşe la kayıtlı; sömürül ve sefalet devam ederse bu SSCB olmuş ha ABD diyerek "devrimini" savunmamıştır. Ve SSCB Afganistan'da olduğu gibi bir cuntayla Mısır halkına vekaleten "devrim" kurtarma imkanları bulamayınca koskocaman Mısır "devrimi"ni Sedat, sessiz, sedasız ABD'ye atabilmıştır. Şimdilerde Mısır'da alan memnun satan memnun bir bahar havası esiyor. Halk ise bu alışverişlere şimdilik sessiz kalıyor... Ancak, halk bu alevlere-dalavere cuntaların nöbete işlerine ve her türlü alışveriş işlerine mutlaka bir gün müdahale edecektir. O günler de uzak değildir...

SSCB'NİN AFGANİSTAN'A ASKERİ MÜDAHALESİ NÜFUZ ALANINI KORUMAK İÇİNDİR

Afganistan'daki bu birbirini takip eden darbelerin devrimle ilişkisini en göze batacak şekilde ortaya koyan,

SSCB'nin Afganistan'a askeri müdahalesi, devrimcilik, sosyalizm, enternasyonal dayanışma açısından hiçbir şekilde izah edilemez; ve bu müdahale hiçbir şekilde "Afgan devrimine yardım", "enternasyonal dayanışma", vb. gerekçelerle tasvip edilemez. Aksine, bu müdahale devrimciliğe, sosyalizme ve enternasyonal dayanışmaya indirilmiş ağır bir darbedir; revizyonizmin, halkların kurtuluş mücadelelerine, devrimlere ve sosyalizme bir ihanettir.

geniş köylü kesimlerin gericiliğin önderliği altında bu "devrimlere" karşı savaşması olaydır. Burada, bir devrim sürecinde halkın bir kesiminin karşı devrimcilerin etkisi ve yönetimi altında devrim karşı savaşabileceklere; ve bu iç savaşta halkın devrim ve karşı devrim saflarında toplanarak birbirleriyle savaşması durumunun olağan sayılması gerektiği gibi düşünceler akla gelebilir. Ancak, Afganistan'daki durum böyle değildir. Halk "devrim"lerden tamamen kopuktur. Halkın % 90'ından büyük bir kesiminin oluşturduğu yoksul köylülerin büyük bir çoğunluğu feodal gericiliğin etkisi altındadır. Hatta bu kesim feodal hanların, aşiret önderlerinin yönetimi altında bu "devrimlere" karşı savaşa sürülebilmiştir. "Devrim" diye sözü edilen cuntalar sadece ordu ve bürokrasi içinden bir kısım insanın oynadığı bir siyasal oyundan başka birşey olamamışlardır. Halk seyircisi olduğu bu siyasal oyunda hep aynı sonuç, Sovyetler yanlısı yönetimler kurulmuştur ve bunlar revizyonistlerce "devrim" olarak sunulmuştur.

Revizyonistler şimdilerde, Sovyet yanlısı yönetimlerle sonuçlanan bu alevlere - dalavere cuntalar nöbete oyunlarını ilerici - devrimci dünya halklarının gözünden gizleyebilmek için "Afganistan devrimi yeni bir aşamada", "Afganistan'da SSCB emperyalizme karşı savaşıyor" vb. şatafatlı demeçler veriyorlar. Bütün bu şatafatlı lafların arasından bile gerçeğin bir parçası gözler önüne seriliyor, o da şudur: SSCB, Afganistan'a askeri müdahaleyi, Afganistan'ın kendi nüfuz alanından çıkıp ABD nüfuz alanına girmesi tehlikesini gördüğü için yapmıştır.

İran kontrolünden çıkmasıyla birlikte, ABD'nin Ortadoğu'daki konumu önemli ölçüde sarsılmıştır. ABD'nin oluşturabildiği Mısır-İsrail anlaşması Ortadoğu'da konumunu tahkim etmekte yeterli bir dayanak teşkil etmemektedir. Özellikle son İran olaylarıyla birlikte Basra körfezinin "güvenliği" önemli ölçüde ortadan kalkmıştır. ABD'nin İran'a bir askeri müdahalesi ise oldukça tehlikeli bir işti. Afganistan kanalıyla Pakistan'ın batısında ve İran'ın güneydoğusunda yaşayan Beluciler'in ayrı bir devlet olarak ortaya çıkması durumunda ise Sovyetler'in Basra körfezi ağzına ve Hint Okyanusu'na nüfuz edebilme imkanları doğacaktı. ABD, Basra körfezi ağzının "güvenliğini" sağlayabilmek için Afganistan'daki Sovyet nüfuzunun mümkünse kırılmasının yollarını zorlamaya başladı.

Sovyetler, Afganistan'da devrimle değil, ama kendilerinden yana yönetimleri oluşturmak için, ordu ve bürokrasi içinde cuntalar kurmak, darbeler yapmak işleriyle meşgul olurken ve statükoyu korumaya çalışırken ABD bölgesindeki Sovyet nüfuzunu sınırlamak Afganistan'da Sovyetlere karşı bir güç oluşturabilmek amacıyla feodal güçleri örgütlemeye çalışıyor, bunları Pakistan kanalıyla destekliyordu, ABD, önceleri Afganistan'ı Sovyet "nüfuz alanına" terketmişti. Ancak, Afganistan'daki feodalizmin gerici güçlerinin bütün bu "devrim"lere rağmen dindik ayakta durduklarını ve bu gerici güçlerin Afganistan'da "devrimci" rejimlerden daha etkin ve köklü olduğunu görünce, bu güçlerin Sovyetler'e karşı örgütlenmesi işine girişti. Buna da en elverişli silah dîn ve anti-komünizm silahı idi. Oyun İslamiyet ve "komünizm" çatışması olarak tezahürüyordu. Feo-

dal hanların ve aşiret önde gelenlerinin yönetimi altında "komünizm"le çarpışan müslüman gerillalar örgütleniyor; bu gerillalar Pakistan kanalıyla destekleniyorlardı.

Feodal gericiliğin, İslamiyet ideolojisi altında silahlandırılmış olduğu yoksul köylüler müslüman gerillalar adı altında Sovyet yanlısı yönetimlere karşı savaşa sokuluyor ve bu müslüman gerillaların mücadeleleri sayedinde gerici güçler her geçen gün etkinliklerini artırıyor ve ülkenin çok büyük bir kesimini kontrolleri altına almayı başarabiliyorlar. Bu gelişmelere paralel olarak, son Sovyet yanlısı Amin yönetimi de çökme noktasına yaklaşıyordu. Ve tabii Afganistan'ın Sovyet nüfuz alanından çıkıp ABD nüfuz alanına girmesi tehlike de kapıyı çalıyordu.

Sovyet "nüfuz alanının" tehlikeye girmesi ihtimali uç verdiğinde Afganistan'a yeni bir "devrim" lazım geliyordu. Ancak bu defa böyle bir "devrim"le de vaziyeti idare edilemeye imkanları kalmamıştı. SSCB'nin bu defa yeni bir cuntayla birlikte doğrudan askeri müdahaleye başvurması zorunlu hale geliyordu. Nihayet Babrak Karmal "devrimi"yle birlikte Sovyet askerleri Afganistan'a girdiler. Böylece revizyonistlerin "Afgan devrimi yeni bir aşamada" dedikleri hadise meydana geldi. Yine revizyonistlerin "SSCB Afganistan'a emperyalizme savaşmak için girdi" diyerek anlatmak istedikleri olaylar bunlardır. Evet, SSCB Afganistan'ı ABD'ye kaptırmamak için askeri müdahale yapmak zorunda kaldı. Bu askeri müdahalenin devrimle mevrime bir alakası yoktur. Müdahale, Afgan halkları ve Afganistan toprakları üzerindeki SSCB ile ABD nüfuz alanı çatışmasının bir sonucudur.

MODERN REVİZYONİZME BEL BAĞLAMAK, DEVRİME İHANETE GÖTÜRÜR

Afganistan olayları, modern revizyonizmin ezilen sömürülen halkların kurtuluş mücadelelerine nasıl yaklaştığını gözler önüne bir kez daha sermekle kalmıyor; modern revizyonizmin ezilen halkların devrimci mücadelelerine ne denli zararlar verebileceğini de çok çarpıcı bir biçimde kanıtıyor.

Ülkemizde de Sovyetler Birliği'nin yardımlarını meslek edinmiş olan ve Afganistan olaylarını "Afgan devrimi yeni bir aşamaya ulaştı", "enternasyonal dayanışma", "emperyalizme karşı savaş", vb. ifadelerle alkışlayan revizyonistler ülkemiz devrimine de nasıl baktıklarını ortaya koymaktadırlar. Bu revizyonistler, aynı Afganistan'da olduğu gibi, bir gece anazın gökten uçaklarla indirilecek olan, tanklı, toplu ve tüfekli "devrimcilerin" Türkiye "devrimi"ni yapıpvermeleri özelemleri ve hayalleriyle yaşamaktadırlar. İşte ülkemizdeki modern revizyonistlerin "devrim" anlayışı bundan ibarettir.

Bu revizyonistlerin en sivri zekalı olan bazılarının "Afganistan'ı ABD emperyalizmi kapmak üzereydi, Sovyetler'in askeri müdahalesi bunu önledi. Siz Sovyetler'in askeri müdahalesine karşı çıkmakla Afganistan'ı ABD'nin işgal etmesini mi istiyorsunuz?" gibi demagogik sorularla anti-emperyalistlik yarışına kalkıştıklarını; ve "Sovyetler'e karşı çıkan emperyalizmin yanında saf tutmuş olur" gibi sözler sarfettiklerini görmekteyiz.